

Dziennik Urzędowy

L 305

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

23 listopada 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/88/UE z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniająca dyrektywę 97/68/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących silników wprowadzanych do obrotu według „formuły elastycznej”⁽¹⁾** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1200/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 6
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1201/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 8
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1202/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 10

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1203/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	12
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1204/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	14
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 7 ⁽¹⁾	16
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1206/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające wymogi dotyczące identyfikacji statków powietrznych do celów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ⁽¹⁾	23
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1207/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające wymogi dotyczące skuteczności działania i interoperacyjności systemów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ⁽¹⁾	35
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1208/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 288/2009 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej przeznaczonej na dostarczanie dzieciom w placówkach oświatowych owoców i warzyw świeżych i przetworzonych oraz produktów z bananów w ramach programu „Owoce w szkole”	53
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1209/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/88/UE

z dnia 16 listopada 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 97/68/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących silników wprowadzanych do obrotu według „formuły elastycznej”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach ⁽³⁾ dotyczy emisji spalin i wartości granicznych emisji zanieczyszczeń powietrza z silników montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach oraz przyczynia się do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. W dyrektywie 97/68/WE przewidziano, że wartości graniczne emisji obowiązujące w homologacji typu większości silników o zapłonie samoczynnym etapu III A zostaną zastąpione surowszymi wartościami granicznymi etapu III B. Te wartości graniczne obowiązują od dnia 1 stycznia 2010 r. w odniesieniu do homologacji typu tych silników i od dnia 1 stycznia 2011 r. w odniesieniu do wprowadzania ich do obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 15.2.2011, s. 134.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 listopada 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

(2) Komisja przygotowuje obecnie przegląd dyrektywy 97/68/WE zgodnie z wymogami art. 2 dyrektywy 2004/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 97/68/WE ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia zgodności zmienionej dyrektywy z unijnymi normami w zakresie dobrej jakości powietrza oraz w świetle doświadczeń, zdobytych naukowych i dostępnych technologii Komisja powinna – w ramach zbliżającego się przeglądu dyrektywy 97/68/WE i pod warunkiem przeprowadzenia oceny skutków – rozważyć:

— ustanowienie nowego etapu emisji – etapu V – który powinien opierać się, pod warunkiem wykonalności technicznej, na wymogach norm Euro VI dla pojazdów ciężarowych o dużej ładowności,

— wprowadzenie nowych wymogów dotyczących redukcji pyłu zawieszonego, tj. limitu liczby cząstek stałych, który dotyczyłby wszystkich kategorii silników o zapłonie samoczynnym, o ile będzie to technicznie wykonalne, tak aby zapewnić skuteczną redukcję cząstek ultra-drobnych,

— przyjęcie kompleksowego podejścia do promowania przepisów w zakresie ograniczania emisji oraz do doposażania obecnej floty maszyn samojezdnych nieporuszających się po drogach w układy dodatkowego oczyszczania, na podstawie toczących się obecnie pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dyskusji na temat zharmonizowanych wymogów dotyczących doposażania w urzędzenia do kontroli emisji; podejście to powinno wspierać wysiłki państw członkowskich mające na celu poprawę jakości powietrza i promowanie ochrony pracowników,

— wprowadzenie metody zakładającej okresowe testowanie maszyn i pojazdów samojezdnych nieporuszających się po drogach, w szczególności w celu stwierdzenia, czy generowana przez nie emisja jest zgodna z wartościami podanymi przy rejestracji,

⁽⁴⁾ Dz.U. L 146 z 30.4.2004, s. 1.

- możliwość dopuszczania, pod pewnymi warunkami, silników zamiennych, które nie spełniają wymogów etapu III A dotyczących wagonów silnikowych i lokomotyw,
- możliwość zharmonizowania konkretnych norm emisji dotyczących kolei z odpowiednimi normami na poziomie międzynarodowym, tak aby zapewnić dostępność przystępnych cenowo silników zgodnych z określonymi wartościami granicznymi emisji.
- (3) Przejście do etapu III B wiąże się ze zmianami technologicznymi, których wprowadzenie w życie łączy się ze znacznymi kosztami związanymi z ponownym projektowaniem silników i opracowywaniem zaawansowanych rozwiązań technologicznych. Obecny światowy kryzys finansowy i gospodarczy ani jakiegokolwiek wahania koniunktury gospodarczej nie powinny jednak prowadzić do obniżenia norm środowiskowych. W związku z tym niniejszy przegląd dyrektywy 97/68/WE należy uznać za wyjątkowy. Ponadto inwestycje w technologie przyjazne dla środowiska są istotne dla promowania przyszłego wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i ochrony zdrowia.
- (4) Dyrektywa 97/68/WE wprowadza „formułę elastyczną”, umożliwiającą wytwórcom urządzeń zakup – w okresie pomiędzy dwoma etapami emisji – ograniczonej liczby silników, które nie spełniają wartości granicznych emisji obowiązujących w tym okresie, ale zostały homologowane zgodnie z wymogami etapu bezpośrednio poprzedzającego aktualnie obowiązujący.
- (5) W art. 2 lit. b) dyrektywy 2004/26/WE przewidziano ocenę potrzeby dodatkowej elastyczności.
- (6) W czasie etapu III B należy zwiększyć, w każdej kategorii silników, maksymalny odsetek silników wykorzystywanych inaczej niż do napędu wagonów silnikowych, lokomotyw i statków żeglugi śródlądowej, które mogą być wprowadzane do obrotu według „formuły elastycznej”, z 20 % do 37,5 % rocznej liczby urządzeń z silnikami tej kategorii wprowadzanych do obrotu przez wytwórcę urządzeń. Należy udostępnić rozwiązanie alternatywne polegające na wprowadzaniu do obrotu stałej liczby silników według „formuły elastycznej”. Ta stała liczba silników powinna również być przedmiotem przeglądu i nie powinna przekraczać pułapów określonych w pkt 1.2.2. załącznika XIII do dyrektywy 97/68/WE.
- (7) Należy dostosować przepisy „formuły elastycznej”, tak aby rozszerzyć jej stosowanie na silniki stosowane do napędu lokomotyw przez ściśle ograniczony czas.
- (8) Poprawa jakości powietrza jest istotnym celem Unii realizowanym za pomocą dyrektywy Parlamentu Europej-
- skiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy⁽¹⁾. Przeciwdziałanie emisji u źródła ma istotne znaczenie dla osiągnięcia tego celu, w tym dla zmniejszenia emisji generowanej przez sektor maszyn samochodnych nieporuszających się po drogach.
- (9) Przedsiębiorstwa wykorzystujące maszyny podlegające przepisom niniejszej dyrektywy powinny być objęte europejskimi programami pomocy finansowej lub wszelkimi odpowiednimi programami pomocy zapewnianymi przez państwa członkowskie. Te programy wsparcia powinny mieć na celu sprzyjanie wczesnemu wprowadzeniu najwyższych norm w zakresie emisji.
- (10) Dyrektywa 97/68/WE przewiduje odstępstwo dla silników zamiennych, które nie dotyczy wagonów silnikowych i lokomotyw. Z uwagi jednak na ograniczenia wagowe i gabarytowe konieczne jest wprowadzenie ograniczonego odstępstwa również dla silników zamiennych w wagonach silnikowych i lokomotywach.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie stanowią odzwierciedlenie przejściowych trudności, przed którymi stoi sektor wytwórczy, i nie prowadzą do trwałego dostosowania, dlatego okres ich obowiązywania powinien zostać ograniczony do czasu trwania etapu III B lub, jeżeli nie będzie kolejnego etapu, do trzech lat.
- (12) Ze względu na szczególną infrastrukturę sieci kolejowej Wielkiej Brytanii – która charakteryzuje się inną skrajnią, a w konsekwencji ograniczeniami wagowymi i gabarytowymi, a zatem wymaga dłuższego okresu na dostosowanie do nowych wartości granicznych emisji – właściwe jest zapewnienie większej elastyczności dla tego szczególnego rynku silników wykorzystywanych w lokomotywach.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 97/68/WE,
- PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:
- Artykuł 1
- Zmiany w dyrektywie 97/68/WE**
- W dyrektywie 97/68/WE wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 4 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Silniki o zapłonie samoczynnym, z wyjątkiem stosowanych do napędu wagonów silnikowych i statków żeglugi śródlądowej, mogą być wprowadzone do obrotu według »formuły elastycznej« zgodnie z procedurą, o której mowa w załączniku XIII uzupełniającym ust. 1–5.”;
- (¹) Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1.

2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1a skreśla się akapit drugi;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1b. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 3g, 3i oraz 4a państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie do obrotu następujących silników do wagonów silnikowych i lokomotyw:

a) silników zamiennych spełniających wartości granicznych etapu III A, jeżeli mają one zastępować silniki do wagonów silnikowych i lokomotyw:

(i) niezgodne z normą etapu III A; lub

(ii) zgodne z normą etapu III A, ale niezgodne z normą etapu III B;

b) silników zamiennych, które nie są zgodne z wartościami granicznymi etapu III A, jeżeli mają one zastępować silniki do wagonów silnikowych bez układu kontroli jazdy i niezdolnych do samodzielnego ruchu, o ile takie silniki zamienne spełniają normę nie niższą od normy spełnianej przez silniki, w jakie wyposażone są istniejące wagony silnikowe tego samego typu.

Zezwolenia na mocy niniejszego ustępu mogą być udzielane jedynie w przypadkach, gdy organ zatwierdzający państwa członkowskiego uzna, że stosowanie w wagonach silnikowych lub lokomotywach silników zamiennych, które spełniają wymogi ostatniego obowiązującego etapu emisji, wiąże się ze znacznymi trudnościami technicznymi.

1c. Silniki objęte zakresem stosowania ust. 1a lub 1b są opatrzone etykietą z napisem »SILNIK ZAMIENNY« i sprecyzowanym odniesieniem do odpowiedniego odstępstwa.

1d. Komisja ocenia skutki środowiskowe przepisów ust. 1b oraz potencjalne trudności techniczne związane z jego stosowaniem. W świetle tej oceny Komisja do dnia 31 grudnia 2016 r. przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z przeglądu przepisów ust. 1b, któremu to sprawozdaniu w stosownym przypadku towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy obejmujący datę końcową stosowania tego ustępu.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa członkowskie zezwalają na wprowadzanie do obrotu silników określonych w pkt A ppkt (i), pkt A ppkt (ii) i pkt A ppkt (v) części 1 załącznika I, według »formuły elastycznej«, zgodnie z przepisami załącznika XIII.”;

3) w załączniku XIII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 24 listopada 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

W. SZCZUKA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Część 1 załącznika XIII otrzymuje brzmienie:

„1. DZIAŁANIA WYTWÓRCY URZĄDZENIA ORYGINALNEGO (WUO)

1.1. Poza okresem obowiązywania etapu III B WUO, który chce skorzystać z »formuły elastycznej« – przy czym nie dotyczy to silników do napędu wagonów silnikowych i lokomotyw – zwraca się do dowolnego organu zatwierdzającego o udzielenie zezwolenia producentom wytwarzającym silniki dla WUO na wprowadzenie do obrotu silników przeznaczonych do wyłącznego użytku WUO. Liczba silników, które nie spełniają obowiązujących wartości granicznych emisji, lecz zostały homologowane według poprzedniego etapu wartości granicznych emisji, nie przekracza pułapów określonych w pkt 1.1.1 i 1.1.2.

1.1.1. Liczba silników wprowadzonych do obrotu według »formuły elastycznej« nie może, dla żadnej kategorii silników, przekroczyć 20 % rocznej liczby urządzeń z silnikami danej kategorii wprowadzonych do obrotu przez WUO (która to liczba obliczana jest jako średnia z ostatnich pięciu lat sprzedaży na rynku Unii). Jeśli WUO wprowadzał urządzenia do obrotu na rynku Unii przez okres krótszy niż pięć lat, średnia jest obliczana dla okresu, w którym WUO wprowadzał urządzenia do obrotu na rynku Unii.

1.1.2. Alternatywą do rozwiązania podanego w pkt 1.1.1 i z wyłączeniem silników do napędu wagonów silnikowych i lokomotyw jest ubieganie się przez WUO o zezwolenie producentom wytwarzającym silniki dla WUO na wprowadzenie do obrotu stałej liczby silników do wyłącznego użytku WUO. Liczba silników nie może przekroczyć, w żadnej kategorii, podanych niżej pułapów:

Kategoria silnika P (kW)	Liczba silników
$19 \leq P < 37$	200
$37 \leq P < 75$	150
$75 \leq P < 130$	100
$130 \leq P \leq 560$	50

1.2. W okresie obowiązywania etapu III B, ale nie dłużej niż przez trzy lata od rozpoczęcia tego etapu – z wyłączeniem silników stosowanych do napędu wagonów silnikowych i lokomotyw – WUO, który chce skorzystać z »formuły elastycznej«, zwraca się do dowolnego organu zatwierdzającego o udzielenie zezwolenia producentom wytwarzającym silniki dla WUO na wprowadzenie do obrotu silników przeznaczonych do wyłącznego użytku WUO. Liczba silników, które nie spełniają obowiązujących wartości granicznych emisji, lecz zostały homologowane według poprzedniego etapu wartości granicznych emisji, nie przekracza pułapów podanych w pkt 1.2.1 i 1.2.2.

1.2.1. Liczba silników wprowadzonych do obrotu według »formuły elastycznej« nie może, dla żadnej kategorii silników, przekroczyć 37,5 % rocznej liczby urządzeń wprowadzonych do obrotu przez WUO z silnikami danej kategorii (która to liczba obliczana jest jako średnia z ostatnich pięciu lat sprzedaży na rynku UE). Jeśli WUO wprowadzał urządzenia do obrotu na rynku Unii przez okres krótszy niż pięć lat, średnia jest obliczana dla okresu, w którym WUO wprowadzał urządzenia do obrotu na rynku Unii.

1.2.2. Alternatywą do rozwiązania podanego w pkt 1.2.1 jest zwrócenie się przez WUO o zezwolenie producentom wytwarzającym silniki dla WUO na wprowadzenie do obrotu stałej liczby silników do wyłącznego użytku WUO. Liczba silników nie może przekroczyć, w żadnej kategorii, podanych niżej pułapów:

Kategoria silnika P (kW)	Liczba silników
$37 \leq P < 56$	200
$56 \leq P < 75$	175
$75 \leq P < 130$	250
$130 \leq P \leq 560$	125

- 1.3. W odniesieniu do silników stosowanych do napędu lokomotyw w okresie obowiązywania etapu III B, ale nie dłużej niż przez trzy lata od rozpoczęcia tego etapu, WUO może zwrócić się o zezwolenie producentowi wytwarzającemu silniki dla WUO na wprowadzenie do obrotu maksymalnie 16 silników do wyłącznego użytku WUO. WUO może też zwrócić się o zezwolenie producentom wytwarzającym dla niego silniki na wprowadzenie do obrotu maksymalnie 10 dodatkowych silników o mocy znamionowej powyżej 1 800 kW do zainstalowania w lokomotywach przeznaczonych wyłącznie do użytku w sieci kolejowej Wielkiej Brytanii. Lokomotywy będą uważane za spełniające ten wymóg jedynie, gdy wydano dla nich świadectwo bezpieczeństwa uprawniające do eksploatacji w sieci kolejowej Wielkiej Brytanii lub gdy kwalifikują się one do otrzymania takiego świadectwa.

Takie zezwolenie przyznaje się jedynie, gdy istnieje techniczne uzasadnienie niemożności spełnienia wartości granicznych emisji etapu III B.

- 1.4. WUO powinien dołączyć następujące informacje do wniosku do organu zatwierdzającego:
- a) próbkę etykiet do zamocowania na każdym egzemplarzu maszyny samojezdnej nieporuszającej się po drogach, w której zamontowany będzie silnik wprowadzony do obrotu według »formuły elastycznej«. Etykieta powinna zawierać następujący tekst: »MASZYNA NR ... (seria maszyn) Z ... (całkowita liczba maszyn w danym przedziale mocy) Z SILNIKIEM NR ... MAJĄCYM HOMOLOGACJĘ TYPU (według dyrektywy 97/68/WE) NR ...«;
 - b) próbkę dodatkowej etykiety, która będzie zamocowana na silniku, zawierającej tekst podany w pkt 2.2.
- 1.5. WUO przekazuje organowi zatwierdzającemu wszelkie niezbędne informacje dotyczące wdrożenia »formuły elastycznej«, których organ ten może zażądać w celu podjęcia decyzji.
- 1.6. WUO przekazuje każdemu występującemu o to organowi zatwierdzającemu w państwach członkowskich wszelkie informacje wymagane przez ten organ zatwierdzający w celu potwierdzenia, że każdy silnik, co do którego zgłoszono wniosek o wprowadzenie do obrotu według »formuły elastycznej«, lub oznaczony jako taki, został odpowiednio zgłoszony lub oznakowany.”.
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1200/2011

z dnia 18 listopada 2011 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Urządzenie mechaniczne, ręcznie obsługiwane, dozujące płyn do pojemnika do analizy miareczkowej (tzw. „titrator cyfrowy”).</p> <p>Urządzenie składa się z nastawnego mechanicznego podajnika z miejscem na wymienny wkład, pokrętła dozującego, mechanicznego licznika, pokrętła zerowania licznika oraz uchwytu ręcznego.</p> <p>Titratore to precyzyjne urządzenie dozujące, które po każdym przekręceniu pokrętła dozującego uwalnia kroplę stosowanego titranta do płynu poddawanego analizie (analitu). Kropla zawiera określoną objętość titranta. Liczba kropli uwolnionych przez titrator zostaje wyświetlona na liczniku.</p> <p>Wynik analityczny określa się na podstawie reakcji analitu na ilość podanego titranta. Ilość titranta określa się mnożąc liczbę kropli przez określoną objętość wykorzystanego titranta.</p>	8479 89 97	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8479, 8479 89 i 8479 89 97.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację urządzenia do pozycji 8413 jako pompa, ponieważ urządzenie nie wypiera dużych ilości cieczy w trybie ciągłym.</p> <p>Urządzenie nie przeprowadza analizy chemicznej titranta ani analitu. Dlatego wyklucza się klasyfikację urządzenia do pozycji 9027, jako aparatury do analizy chemicznej.</p> <p>Nawet jeśli urządzenie wykorzystywane jest w procesie analizy chemicznej, to nie można go uznać za część lub akcesorium takiego urządzenia, zgodnie z uwagą 2 a) do działu 90.</p> <p>Urządzenie nie jest wykorzystywane do mierzenia w jednostkach objętościowych ilości płynu przepływającego przez przewód. Dlatego wyklucza się klasyfikację jako urządzenie objęte pozycją 9028.</p> <p>Urządzenie zlicza liczbę kropli, ale nie mierzy dozowanej ilości. Dlatego wyklucza się klasyfikację jako urządzenie objęte pozycją 9031.</p> <p>Urządzenie działa jako biureta z mechanicznym licznikiem, ponieważ nie tylko zlicza całkowitą liczbę jednostek (kropli), ale przede wszystkim dozuje określoną objętość płynu.</p> <p>Zatem urządzenie należy klasyfikować do kodu CN 8479 89 97 jako pozostałe urządzenia mechaniczne przeznaczone do wykonywania funkcji specjalnych, niewymienione ani niewłączone gdzie indziej w dziale 84.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1201/2011**z dnia 18 listopada 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod TARIC)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Panel wyświetlacza ciekłokrystalicznego (LCD) (tak zwany „moduł LCD”) o wymiarze przekątnej w przybliżeniu 66 cm (26 cali), składający się z warstwy aktywnej matrycy ciekłokrystalicznej umieszczonej między dwoma szklanymi arkuszami, wyposażonej w złącza.</p> <p>Pomiędzy pierwszym szklanym arkuszem a warstwą ciekłokrystaliczną znajduje się matryca tranzystorów cienkowarstwowych (TFT), która dostarcza odpowiednie napięcia do pikseli.</p> <p>Pomiędzy warstwą ciekłokrystaliczną a drugim szklanym arkuszem znajduje się filtr RGB, który steruje kolorami wyświetlanego obrazu.</p> <p>Do panelu przyłączonych jest kilka złączy w postaci taśm. Każde złącze składa się z miniaturowego układu scalonego (tzw. „sterowniki źródłowe w układzie scalonym”) na elastycznym obwodzie drukowanym. Płytki obwodów drukowanych (PCB) podłączone są do „sterowników źródłowych w układzie scalonym”. „Sterowniki źródłowe w układzie scalonym” pozwalają na przekazanie sygnałów zasilających i sterujących, jak również przekształcają i przesyłają dane z płytek drukowanych do poszczególnych pikseli aktywnej matrycy ciekłokrystalicznej.</p> <p>Moduł jest wykorzystywany do produkcji monitorów lub aparatury odbiorczej dla telewizji objętych pozycją 8528.</p>	8529 90 92 44	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8529, 8529 90 i 8529 90 92 oraz kodu TARIC 8529 90 92 44.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację do pozycji 9013 jako urządzenie z aktywną matrycą ciekłokrystaliczną, ponieważ moduł LCD wyposażony jest w „sterowniki źródłowe w układzie scalonym”, które są więcej niż złączami elektrycznymi (tj. do zasilania), (zob. także Noty wyjaśniające do HS do pozycji 9013, pkt (1)).</p> <p>Ponieważ moduł składa się z warstwy ciekłokrystalicznej TFT umieszczonej między dwoma szklanymi arkuszami, jest wyposażony w elektroniczne układy sterujące do adresacji pikseli, wykorzystywane do produkcji monitorów lub aparatury odbiorczej dla telewizji, objętych pozycją 8528, uważany jest on za część objętą kodem CN 8529 90 92 do stosowania wyłącznie lub głównie z aparaturą objętą pozycją 8528.</p> <p>Produkt zatem należy klasyfikować do kodu TARIC 8529 90 92 44, jako moduł LCD składający się wyłącznie z jednej lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, niepołączonych z urządzeniami ekranu dotykowego, z układem podświetlania lub bez, z inwertorami lub bez, z jedną lub więcej płytkami obwodów drukowanych z elektronicznymi układami sterującymi jedynie do adresowania pikseli.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1202/2011
z dnia 18 listopada 2011 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji*

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod TARIC)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Panel wyświetlacza ciekłokrystalicznego (LCD) (tak zwany „moduł LCD”) o wymiarze przekątnej w przybliżeniu 66 cm (26 cali), składający się z warstwy aktywnej matrycy ciekłokrystalicznej umieszczonej między dwoma szklanymi arkuszami, wyposażonej w złącza.</p> <p>Pomiędzy pierwszym szklanym arkuszem a warstwą ciekłokrystaliczną znajduje się matryca tranzystorów cienkowarstwowych (TFT), która dostarcza odpowiednie napięcia do pikseli.</p> <p>Pomiędzy warstwą ciekłokrystaliczną a drugim szklanym arkuszem znajduje się filtr RGB, który steruje kolorami wyświetlanego obrazu.</p> <p>Do panelu przyłączonych jest kilka złączy w postaci taśm. Każde złącze składa się z miniaturowego układu scalonego (tzw. „sterowniki źródłowe w układzie scalonym”) na elastycznym obwodzie drukowanym. „Sterowniki źródłowe w układzie scalonym” pozwalają na przekazanie sygnałów zasilających i sterujących, jak również przekształcają i przesyłają dane z płytek obwodów drukowanych (podłączanych po przywozie), do poszczególnych pikseli aktywnej matrycy ciekłokrystalicznej.</p> <p>Moduł jest wykorzystywany do produkcji monitorów lub aparatury odbiorczej dla telewizji objętych pozycją 8528.</p>	8529 90 92 44	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8529, 8529 90 i 8529 90 92 i kodu TARIC 8529 90 92 44.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację do pozycji 9013 jako urządzenie z aktywną matrycą ciekłokrystaliczną, ponieważ moduł LCD wyposażony jest w „sterowniki źródłowe w układzie scalonym”, które są więcej niż złączami elektrycznymi (tj. do zasilania), (zob. także Noty wyjaśniające do HS do pozycji 9013, pkt (1)).</p> <p>Ponieważ moduł składa się z warstwy ciekłokrystalicznej TFT umieszczonej pomiędzy dwoma szklanymi arkuszami, wyposażony jest w elektroniczne układy sterujące do adresacji pikseli, wykorzystywane do produkcji monitorów lub aparatury odbiorczej dla telewizji, objętych pozycją 8528, uważany jest on za część objętą kodem CN 8529 90 92 do stosowania wyłącznie lub głównie z aparaturą objętą pozycją 8528.</p> <p>Produkt zatem należy klasyfikować do kodu TARIC 8529 90 92 44 jako moduł LCD składający się wyłącznie z jednej lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, niepołączonych z urządzeniami ekranu dotykowego, z układem podświetlania lub bez, z inwertorami lub bez oraz z jedną lub więcej płytkami obwodów drukowanych z elektronicznymi układami sterującymi jedynie do adresowania pikseli.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1203/2011**z dnia 18 listopada 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2011 r.

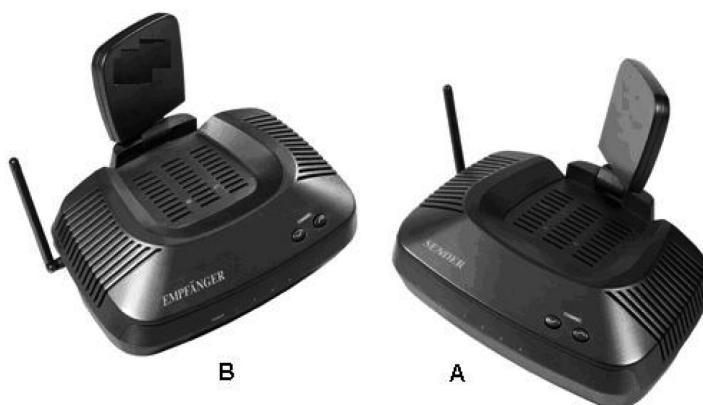
W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Zestaw pakowany do sprzedaży detalicznej, składający się z:</p> <ul style="list-style-type: none"> — urządzenia A: bezprzewodowego nadajnika sygnałów audio-wideo (telewizyjnych) z wbudowanym bezprzewodowym odbiornikiem radiowych sygnałów zdalnego sterowania, zawierającym nadajnik podczerwieni i dwie oddzielne anteny; oraz — urządzenia B: bezprzewodowego odbiornika sygnałów audio-wideo (telewizyjnych) z wbudowanym bezprzewodowym nadajnikiem radiowych sygnałów zdalnego sterowania, zawierającym odbiornik podczerwieni i dwie oddzielne anteny. <p>Zestaw przeznaczony jest do przekazywania sygnału audio-wideo z połączonego do urządzenia A zewnętrznego źródła, takiego jak odbiornik satelitarny lub odtwarzacz DVD, do połączonego do urządzenia B innego urządzenia audiowizualnego, takiego jak monitor lub telewizor, w zasięgu 400 m.</p> <p>Sygnały audio-wideo przekazywane z urządzenia A do urządzenia B na częstotliwości 2,4 GHz są w postaci sygnałów telewizyjnych.</p> <p>Sygnały przekazywane z urządzenia B do urządzenia A na częstotliwości 433 MHz inicjowane są przez urządzenie zdalnego sterowania na podczerwień. Sygnały te działają niezależnie od sygnałów do transmisji audio-wideo.</p> <p>Urządzenie zdalnego sterowania jest używane do sterowania zewnętrznym źródłem podłączonym do nadajnika audio-wideo (urządzenia A).</p> <p>(*) Zobacz fotografia</p>	8528 71 99	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1., 3 c) i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 3 do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8528, 8528 71 i 8528 71 99.</p> <p>Podstawową funkcją urządzenia A jest nadawanie sygnałów audio-wideo (telewizyjnych), jak opisano w pozycji 8525 (zob. uwaga 3 do sekcji XVI).</p> <p>Podstawową funkcją urządzenia B jest odbiór sygnałów telewizyjnych, jak opisano w pozycji 8528. Nadawanie sygnałów przychodzących z urządzenia zdalnego sterowania ma charakter drugorzędny (zob. uwaga 3 do sekcji XVI).</p> <p>Z uwagi na funkcje wykonywane przez urządzenie A i urządzenie B, zamierzonym zastosowaniem zestawu jest nadawanie i odbiór telewizji.</p> <p>Produkt jest zestawem w rozumieniu Ogólnej reguły interpretacji (ORI) 3 b), składającym się z urządzenia nadawczego objętego pozycją 8525 i urządzenia odbiorczego dla telewizji objętego pozycją 8528. Biorąc pod uwagę, że żaden ze składników nie nadaje produktowi jego zasadniczego charakteru, wyklucza się klasyfikację na mocy ORI 3 b).</p> <p>Ponieważ zestaw nie może być klasyfikowany przez zastosowanie ORI 3 a) lub 3 b), należy klasyfikować go, przez zastosowanie ORI 3 c), do kodu CN 8528 71 99 jako pozostała aparatura odbiorcza dla telewizji, nieprzeznaczona do włączenia wyświetlacza lub ekranu wideo.</p>
(*) Fotografia ma charakter wyłącznie informacyjny.		

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1204/2011**z dnia 18 listopada 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Wymienne urządzenie ręczne zawierające lampę błyskową, soczewkę, przycisk wyzwalający oraz wskaźnik świetlny (tak zwana „rączka intensywnie pulsującego światła (IPL)”).</p> <p>Urządzenie wytwarza intensywnie pulsujące światło o różnej szerokości impulsu do 100 ms, długości fali 650-1 200 nm, wielkości plamki 16 mm x 46 mm oraz maksymalnej fluencji 45 J/cm².</p> <p>Pracuje ono jedynie w połączeniu z maszyną („urządzenie bazowe”), z której otrzymuje zasilanie, sygnały sterujące oraz płyn chłodzący. „Urządzenie bazowe” zawiera zasilacz, jednostkę sterującą z wyświetlaczem i zespół chłodzący oraz może ono również pracować z „rączkami laserowymi”.</p> <p>Po podłączeniu do „urządzenia bazowego” jest stosowane do określonych zabiegów kosmetycznych, na przykład trwałego usuwania owłosienia.</p>	8543 90 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8543 i 8543 90 00.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację do pozycji 9013 jako laser, ponieważ intensywnie pulsujące światło wytwarzane przez lampę błyskową nie jest wiązką laserową.</p> <p>Ze względu na swoje cechy charakterystyczne i obiektywne właściwości, a mianowicie swoją konstrukcję o charakterze elektronicznym, urządzenie nie jest podobne do narzędzia wymiennego (zob. uwaga 1 o) do sekcji XVI). Urządzenie, gdy pracuje w połączeniu z „urządzeniem bazowym” jest możliwe do zidentyfikowania jako maszyna wykonująca indywidualną funkcję, niewymieniona ani niewłączona gdzie indziej w dziale 85.</p> <p>Urządzenie jest niezbędne do funkcjonowania maszyny, ponieważ maszyna nie może bez niego działać.</p> <p>Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 8543 90 00, jako część do pozostałych maszyn i aparatury, elektrycznych, posiadających indywidualne funkcje, niewymienionych ani niewłączonych gdzie indziej w dziale 85.</p>
<p>2. Wymienne urządzenie ręczne zawierające laser stały, soczewkę, przełącznik wyboru wielkości plamki oraz przycisk wyzwalający (tak zwana „rączka laserowa”).</p> <p>Urządzenie wytwarza światło laserowe o różnej szerokości impulsu do 100 ms, długości fali 1 064 nm, regulowanych wielkościach plamki o średnicy 1, 5, 3, 6 i 9 mm oraz maksymalnej fluencji 700 J/cm².</p> <p>Pracuje ono jedynie w połączeniu z maszyną („urządzeniem bazowym”), z której otrzymuje zasilanie, sygnały sterujące oraz płyn chłodzący. „Urządzenie bazowe” zawiera zasilacz, jednostkę sterującą z wyświetlaczem i zespół chłodzący oraz może ono również pracować z „rączkami intensywnie pulsującego światła (IPL)”).</p> <p>Po podłączeniu do „urządzenia bazowego”, urządzenie jest w szczególności stosowane do zabiegów kosmetycznych na żyłach nóg.</p>	8543 90 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8543 i 8543 90 00.</p> <p>Ponieważ laser jest specjalnie zaprojektowany do wytwarzania światła laserowego o określonych szerokościach impulsu i wielkościach plamki, urządzenie jest przystosowane do wykonywania określonej funkcji. Urządzenie, gdy pracuje z „urządzeniem bazowym”, jest możliwe do zidentyfikowania jako maszyna wykonująca indywidualną funkcję, niewymieniona ani niewłączona gdzie indziej w dziale 85.</p> <p>Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 9013 jako laser (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 9013, pkt (2), akapit czwarty).</p> <p>Ze względu na swoje cechy charakterystyczne i obiektywne właściwości, a mianowicie swoją konstrukcję o charakterze elektronicznym, urządzenie nie jest podobne do narzędzia wymiennego (zob. uwaga 1 o) do sekcji XVI).</p> <p>Urządzenie jest niezbędne do funkcjonowania maszyny, ponieważ maszyna nie może bez niego działać.</p> <p>Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 8543 90 00, jako część pozostałych maszyn i aparatury, elektrycznych, posiadających indywidualne funkcje, niewymienionych ani niewłączonych gdzie indziej w dziale 85.</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1205/2011

z dnia 22 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 7

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) Dnia 7 października 2010 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała – w postaci dokumentu *Ujawnianie informacji – Przeniesienia aktywów finansowych – zmiany MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji*, zwane dalej „zmianami”. Zmiany te mają ułatwić użytkownikom sprawozdań finansowych lepszą ocenę ryzyka związanego z przeniesieniami aktywów finansowych oraz wpływu tego ryzyka na sytuację finansową jednostki. Ich celem jest zwiększenie przejrzystości w zakresie sprawozdawczości dotyczącej transakcji przeniesienia, w szczególności tych, które obejmują sekurytyzację aktywów finansowych.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej

Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 7 *Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji* zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 2) MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy* zostaje zmieniony zgodnie ze zmianami MSSF 7 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 30 czerwca 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYINTERNACJONALNE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSSF 7	Zmiany MSSF 7 <i>Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji – Przeniesienia aktywów finansowych</i>
--------	---

ZMIANY DO MSSF 7

Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji

PRZENIESIENIA AKTYWÓW FINANSOWYCH

42A Wymogi dotyczące ujawniania informacji zawarte w paragrafach 42B–42H odnoszące się do przeniesień aktywów finansowych uzupełniają pozostałe wymogi dotyczące ujawniania informacji zawarte w niniejszym MSSF. Jednostka ujawnia informacje wymagane w paragrafach 42B–42H w pojedynczej informacji dodatkowej w sprawozdaniu finansowym. Jednostka ujawnia wymagane informacje w odniesieniu do wszystkich przeniesionych aktywów finansowych, które nie są wyłączone z bilansu, oraz w odniesieniu do wszelkich utrzymanych zaangażowań w przeniesionych aktywach istniejących na dzień sprawozdawczy, niezależnie od tego kiedy dana transakcja przeniesienia miała miejsce. Do celów zastosowania wymogów dotyczących ujawniania informacji zawartych w tych paragrafach, jednostka przenosi całość lub część składnika aktywów finansowych (przeniesiony składnik aktywów finansowych) wtedy i tylko wtedy, gdy jednostka:

- a) przenosi umowne prawa do otrzymywania przepływów pieniężnych z danego składnika aktywów finansowych; lub
- b) zachowuje umowne prawa do otrzymywania przepływów pieniężnych z danego składnika aktywów finansowych, ale w drodze porozumienia przyjmuje na siebie umowny obowiązek przekazania przepływów pieniężnych jednemu lub większej liczbie odbiorców.

42B Jednostka ujawnia informacje umożliwiające użytkownikom jej sprawozdań finansowych:

- a) zrozumienie relacji między przeniesionymi aktywami finansowymi, które nie są wyłączone z bilansu w całości, a powiązanymi z nimi zobowiązaniami; oraz
- b) ocenę istoty utrzymania zaangażowania jednostki w aktywach finansowych wyłączonych z bilansu i związanego z nim ryzyka.

42C Do celów zastosowania wymogów dotyczących ujawniania informacji zawartych w paragrafach 42E–42H, jednostka utrzymuje zaangażowanie w przeniesionym składniku aktywów finansowych, jeżeli w ramach tego przeniesienia jednostka zachowuje jakiegokolwiek umowne prawa lub obowiązki związane z przeniesionym składnikiem aktywów finansowych lub uzyskuje jakiegokolwiek nowe umowne prawa lub obowiązki związane z przeniesionym składnikiem aktywów finansowych. Do celów zastosowania wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w paragrafach 42E–42H, następujące pozycje nie stanowią utrzymania zaangażowania:

- a) zwykłe oświadczenia i gwarancje związane z przeniesieniami mającymi charakter oszustwa oraz koncepcjami zasadności, dobrej wiary i uczciwych transakcji, które mogłyby unieważnić przeniesienie w rezultacie postępowania na drodze sądowej;
- b) umowy terminowe typu forward, opcje i inne rodzaje kontraktów, które zakładają odkupienie przeniesionego składnika aktywów finansowych, w przypadku których cena umowna (lub cena wykonania) jest wartością godziwą przeniesionego składnika aktywów finansowych; lub
- c) porozumienie, w ramach którego jednostka zachowuje umowne prawa do otrzymywania przepływów pieniężnych z danego składnika aktywów finansowych, ale przyjmuje na siebie umowny obowiązek przekazania przepływów pieniężnych jednemu lub większej liczbie odbiorców, przy czym spełnione są warunki określone w paragrafach 19 pkt a)–c) MSR 39.

Przeniesione aktywa finansowe, które nie są wyłączone z bilansu w całości

42D Jednostka mogła przenieść aktywa finansowe w taki sposób, że część lub całość przeniesionych aktywów finansowych nie kwalifikuje się do wyłączenia. Aby spełnić cele określone w paragrafie 42B pkt a), jednostka ujawnia następujące informacje na każdy dzień sprawozdawczy w odniesieniu do każdej klasy przeniesionych aktywów finansowych, które nie są wyłączone z bilansu w całości:

- a) charakter przeniesionych aktywów;
- b) charakter ryzyka właścicielskiego, na jakie jest narażona jednostka, i charakter korzyści właścicielskich, jakie uzyskuje;
- c) opis charakteru relacji między przeniesionymi aktywami a powiązanymi z nimi zobowiązaniami, w tym ograniczeń wynikających z przeniesienia, dotyczących wykorzystania przez jednostkę sprawozdawczą przeniesionych aktywów;

- d) jeżeli kontrahent (kontrahenci) w stosunku do powiązanych zobowiązań odwołuje (odwołują) się tylko do przeniesionych aktywów, wykaz określający wartość godziwą przeniesionych aktywów, wartość godziwą powiązanych z nimi zobowiązań oraz pozycję netto (różnicę między wartością godziwą przeniesionych aktywów a powiązanych z nimi zobowiązań);
- e) jeżeli jednostka w dalszym ciągu ujmuje w bilansie wszystkie przeniesione aktywa, wartości bilansowe przeniesionych aktywów finansowych i powiązanych z nimi zobowiązań;
- f) jeżeli jednostka w dalszym ciągu ujmuje w bilansie aktywa w stopniu, w jakim utrzymuje zaangażowanie (zob. paragraf 20 pkt c) ppkt (ii) oraz paragraf 30 MSR 39), wartość bilansową ogółem pierwotnych aktywów przed przeniesieniem, wartość bilansową aktywów, które jednostka w dalszym ciągu ujmuje, i wartość bilansową powiązanych z nimi zobowiązań.

Przeniesione aktywa finansowe, które są wyłączone z bilansu w całości

- 42E Aby spełnić cele określone w paragrafie 42B pkt b), w przypadku gdy jednostka w całości wyłącza z bilansu przeniesione aktywa finansowe (zob. paragraf 20 pkt a) i pkt c) ppkt (i) MSR 39), ale utrzymuje zaangażowanie w tych aktywach, jednostka ujawnia co najmniej następujące informacje na każdy dzień sprawozdawczy w odniesieniu do każdego rodzaju utrzymanego zaangażowania:
- a) wartość bilansową aktywów i zobowiązań, które są ujęte w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jednostki i stanowią utrzymane zaangażowanie jednostki w wyłączonych aktywach finansowych, oraz pozycje, w których ujmowane są wartości bilansowe tych aktywów i zobowiązań;
 - b) wartość godziwą aktywów i zobowiązań, które stanowią utrzymane zaangażowanie jednostki w wyłączonych aktywach finansowych;
 - c) kwotę, która najlepiej oddaje maksymalną ekspozycję jednostki na stratę z tytułu utrzymanego zaangażowania w wyłączonych aktywach finansowych, oraz informację o sposobie ustalenia maksymalnej ekspozycji na stratę;
 - d) niezdyktowane wypływy środków pieniężnych, które byłyby lub mogłyby być wymagane do odkupienia wyłączonych aktywów finansowych (na przykład cena wyjściowa w umowie opcji), lub inne kwoty należne stronie otrzymującej z tytułu przeniesionych aktywów. Jeżeli wypływy środków pieniężnych są zmienne, ujawniona kwota powinna opierać się na warunkach, jakie istnieją na każdy dzień sprawozdawczy;
 - e) analizę terminów wymagalności dotyczącą niezdyktowanych wypływów środków pieniężnych, które byłyby lub mogłyby być wymagane do odkupienia wyłączonych aktywów finansowych lub innych kwot należnych stronie otrzymującej z tytułu przeniesionych aktywów, pokazującą pozostałe umowne terminy wymagalności w odniesieniu do utrzymanego zaangażowania jednostki;
 - f) informacje jakościowe wyjaśniające i potwierdzające ujawniane informacje ilościowe wymagane w pkt a)–e).
- 42F Jednostka może agregować informacje wymagane na mocy paragrafu 42E w odniesieniu do danego składnika aktywów, jeżeli jednostka ma więcej niż jeden rodzaj utrzymanego zaangażowania w ten wyłączony składnik aktywów finansowych, i może ujmować je w swojej sprawozdawczości w ramach jednego rodzaju utrzymanego zaangażowania.
- 42G Ponadto jednostka ujawnia następujące informacje w odniesieniu do każdego rodzaju utrzymanego zaangażowania:
- a) zysk lub stratę ujęte na dzień przeniesienia aktywów;
 - b) ujęte przychody i koszty, zarówno w okresie sprawozdawczym, jak i w ujęciu narastającym, związane z utrzymanym zaangażowaniem jednostki w wyłączonych aktywach finansowych (na przykład zmiany wartości godziwej instrumentów pochodnych);
 - c) jeżeli całkowita kwota przychodów z przeniesień (które kwalifikują się do wyłączenia) w okresie sprawozdawczym nie jest równomiernie rozłożona w całym okresie sprawozdawczym (na przykład jeżeli znaczna część przeniesień przypada na ostatnie dni okresu sprawozdawczego):

- (i) kiedy w trakcie okresu sprawozdawczego miała miejsce największa część przeniesień (na przykład w ciągu ostatnich pięciu dni przed końcem okresu sprawozdawczego),
- (ii) ujętą kwotę (na przykład powiązane zyski lub straty) z tytułu przeniesień w danej części okresu sprawozdawczego, oraz
- (iii) całkowitą kwotę przychodów z przeniesień w danej części okresu sprawozdawczego.

Jednostka przekazuje powyższe informacje w odniesieniu do każdego okresu, dla którego sporządzane jest sprawozdanie z całkowitych dochodów.

Informacje dodatkowe

42H Jednostka ujawnia wszelkie dodatkowe informacje, które uznaje za konieczne w celu wypełnienia celów w zakresie ujawniania informacji określonych w paragrafie 42B.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Dodaje się paragraf 44M.

44M Dokument *Ujawnianie informacji – Przeniesienia aktywów finansowych* (Zmiany do MSSF 7), opublikowany w październiku 2010 r., skreśla paragraf 13 i dodaje paragrafy 42A–42H i B29–B39. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. i później. Dopuszcza się wcześniejsze zastosowanie. Jeżeli jednostka zastosuje zmiany wcześniej, ujawnia ten fakt. Jednostka nie musi ujawniać informacji wymaganych na mocy tych zmian w odniesieniu do okresów sprawozdawczych, które rozpoczynają się przed datą pierwszego zastosowania tych zmian.

Załącznik B

Objaśnienie stosowania

Po paragrafie B28 dodaje się nagłówki i paragrafy B29–B39.

WYŁĄCZENIE (PARAGRAFY 42C–42H)

Utrzymanie zaangażowania (paragraf 42C)

- B29 Oceny utrzymania zaangażowania w przeniesionym składniku aktywów finansowych pod kątem wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w paragrafach 42E–42H dokonuje się na poziomie jednostki sprawozdawczej. Przykładowo, jeżeli jednostka zależna przenosi na niepowiązaną stronę trzecią składnik aktywów finansowych, w którym jednostka dominująca jednostki zależnej utrzymuje zaangażowanie, jednostka zależna nie uwzględnia zaangażowania jednostki dominującej w ocenie tego, czy utrzymuje ona zaangażowanie w tym przeniesionym składniku aktywów finansowych w swoim samodzielnym sprawozdaniu finansowym (tj. gdy jednostka zależna jest jednostką sprawozdawczą). Jednakże jednostka dominująca ujęłaby swoje utrzymywane zaangażowanie (lub utrzymywane zaangażowanie innego członka grupy kapitałowej) w składniku aktywów finansowych przeniesionym przez jej jednostkę zależną, określając, czy utrzymuje zaangażowanie w przeniesionym składniku aktywów w swoim skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym (tj. gdy jednostka sprawozdawcza jest grupą kapitałową).
- B30 Jednostka nie utrzymuje zaangażowania w przeniesionym składniku aktywów finansowych, jeżeli w ramach przeniesienia ani nie zachowuje żadnych umownych praw lub obowiązków związanych z przeniesionym składnikiem aktywów finansowych, ani też nie nabywa nowych umownych praw lub obowiązków związanych z przeniesionym składnikiem aktywów finansowych. Jednostka nie utrzymuje zaangażowania w przeniesionym składniku aktywów finansowych, jeżeli nie ma ani udziału w przyszłych wynikach przeniesionego składnika aktywów finansowych, ani obowiązku dokonywania w przyszłości w jakichkolwiek okolicznościach płatności w odniesieniu do przeniesionego składnika aktywów finansowych.
- B31 Utrzymanie zaangażowania w przeniesionym składniku aktywów finansowych może wynikać z postanowień umownych w umowie przeniesienia lub w osobnej umowie ze stroną otrzymującą lub stroną trzecią zawartej w związku z przeniesieniem.

Przeniesione aktywa finansowe, które nie są wyłączone z bilansu w całości

B32 Paragraf 42D wymaga ujawnienia informacji, gdy część lub całość przeniesionych aktywów finansowych nie kwalifikuje się do wyłączenia. Takie ujawnienia informacji są wymagane na każdy dzień sprawozdawczy, w którym jednostka nadal ujmuje przeniesione aktywa finansowe, niezależnie od tego, kiedy przeniesienia miały miejsce.

Rodzaje utrzymywanego zaangażowania (paragrafy 42E–42H)

B33 Paragrafy 42E–42H wymagają ujawnienia informacji jakościowych i ilościowych w odniesieniu do każdego rodzaju utrzymanego zaangażowania w aktywach finansowych wyłączonych z bilansu. Jednostka agreguje utrzymywane zaangażowania według rodzajów, które są reprezentatywne pod względem ekspozycji jednostki na ryzyko. Na przykład jednostka może zagregować utrzymywane zaangażowania według rodzajów instrumentu finansowego (na przykład gwarancje lub opcje kupna) lub według rodzajów przeniesienia (na przykład faktoring należności, sekurytyzacje oraz pożyczki papierów wartościowych).

Analiza terminów wymagalności w odniesieniu do niedyskontowanych wypływów pieniężnych w celu odkupienia przeniesionych aktywów (paragraf 42E pkt e)

B34 Paragraf 42E pkt e) wymaga od jednostki przedstawienia analizy terminów wymagalności niedyskontowanych wypływów pieniężnych w celu odkupienia wyłączonych aktywów finansowych lub innych kwot należnych stronie otrzymującej w odniesieniu do aktywów finansowych wyłączonych z bilansu, pokazującej pozostałe umowne terminy wymagalności utrzymywanego zaangażowania jednostki. Analiza ta rozróżnia przepływy pieniężne wymagane do zapłaty (na przykład umowy terminowe typu forward), przepływy pieniężne, które mogą być wymagane do zapłaty przez jednostkę (na przykład wystawione opcje sprzedaży) oraz przepływy pieniężne, w przypadku których to jednostka decyduje o zapłacie (na przykład nabyte opcje kupna).

B35 Przygotowując analizę terminów wymagalności wymaganą na mocy paragrafu 42E pkt e), jednostka posługuje się własnym osądem przy ustalaniu odpowiedniej liczby przedziałów czasowych. Na przykład jednostka może uznać za właściwe następujące przedziały czasowe:

- a) do jednego miesiąca;
- b) od jednego miesiąca do trzech miesięcy;
- c) od trzech miesięcy do sześciu miesięcy;
- d) od sześciu miesięcy do jednego roku;
- e) od jednego roku do trzech lat;
- f) od trzech lat do pięciu lat; oraz
- g) powyżej pięciu lat.

B36 Jeżeli istnieje zakres możliwych terminów wymagalności, przepływy pieniężne są ujmowane na podstawie najwcześniejszego terminu, w którym od jednostki może być wymagana płatność lub w którym jednostka może mieć pozwolenie na dokonanie płatności.

Informacje jakościowe (paragraf 42E pkt f))

B37 Informacje jakościowe wymagane na mocy paragrafu 42E pkt f) obejmują opis aktywów finansowych wyłączonych z bilansu oraz charakter i cel utrzymywania zaangażowania zachowanego po przeniesieniu tych aktywów. Obejmują one również opis ryzyka, na które narażona jest jednostka, w tym:

- a) opis tego, jak jednostka zarządza ryzykiem związanym z utrzymywanym zaangażowaniem w aktywa finansowe wyłączone z bilansu;
- b) opis tego, czy jednostka musi ponosić straty wobec stron trzecich, oraz ranking i kwoty strat ponoszonych przez strony, których udziały plasują się poniżej udziału jednostki w składniku aktywów (tj. jego utrzymwanego zaangażowania w składniku aktywów);
- c) opis wszelkich czynników sprawczych związanych z obowiązkami udzielania wsparcia finansowego lub odkupienia przeniesionego składnika aktywów finansowych.

Zysk lub strata z tytułu wyłączenia z bilansu (paragraf 42G pkt a)

B38 Paragraf 42G pkt a) wymaga od jednostki ujawnienia zysku lub straty z tytułu wyłączenia z bilansu aktywów finansowych, w których jednostka utrzymuje zaangażowanie. Jednostka ujawnia, czy zysk lub strata z tytułu wyłączenia z bilansu powstały w wyniku tego, że wartości godziwe składników wcześniej ujętych aktywów (tj. udział w składniku aktywów wyłączonym z bilansu oraz udział zachowany przez jednostkę) różniły się od wartości godziwej składnika wcześniej ujętego jako całość. W takiej sytuacji jednostka ujawnia również to, czy wyceny według wartości godziwej obejmowały istotne informacje, które nie były oparte na obserwowanych danych rynkowych, opisanych w paragrafie 27A.

Informacje dodatkowe (paragraf 42H)

B39 Informacje wymagane na mocy paragrafów 42D–42G mogą być niewystarczające do spełnienia celów w zakresie ujawniania informacji określonych w paragrafie 42B. W takim przypadku jednostka ujawnia wszelkie dodatkowe informacje niezbędne dla spełnienia celów w zakresie ujawniania informacji. Jednostka decyduje, w świetle okoliczności, o tym, ile dodatkowych informacji musi przedstawić w celu sprostania potrzebom informacyjnym użytkowników oraz jaki nacisk kładzie na różne aspekty tych dodatkowych informacji. Konieczne jest znalezienie równowagi pomiędzy obciążeniem sprawozdania finansowego nadmiernymi szczegółami, które mogą nie być pomocne dla użytkowników sprawozdania finansowego, oraz możliwością zaciemnienia informacji w wyniku ich zbyt dużego zagregowania.

ZMIANA MSSF 1**Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy**

Dodaje się paragraf 39F.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

39F Dokument *Ujawnianie informacji – Przeniesienia aktywów finansowych* (Zmiany MSSF 7), opublikowany w październiku 2010 r., dodaje paragraf E4. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. i później. Dopuszcza się wcześniejsze zastosowanie. Jeżeli jednostka zastosuje zmiany w stosunku do wcześniejszego okresu, ujawnia ten fakt.

Dodatek E**Krótkoterminowe zwolnienia ze stosowania innych MSSF**

Dodaje się paragraf E4 oraz przypis.

Ujawnianie informacji dotyczących instrumentów finansowych

E4 Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może stosować przepisy przejściowe określone w paragrafie 44M MSSF 7 (*).

(*) Paragraf E4 dodano w następstwie opublikowania w październiku 2010 r. dokumentu *Ujawnianie informacji – Przeniesienia aktywów finansowych* (Zmiany do MSSF 7). Aby uniknąć ewentualnego wykorzystania wiedzy zdobytej *post factum* i zapewnić równe traktowanie jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy oraz jednostek, które sporządzają już sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF, Rada postanowiła, że jednostki stosujące MSSF po raz pierwszy powinny mieć możliwość stosowania tych samych przepisów przejściowych, zawartych w dokumencie *Ujawnianie informacji – Przeniesienia aktywów finansowych* (Zmiany do MSSF 7), co jednostki sporządzające już sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1206/2011

z dnia 22 listopada 2011 r.

ustanawiające wymogi dotyczące identyfikacji statków powietrznych do celów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego ramy tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽²⁾ Komisja upoważniła Eurocontrol do opracowania wymogów dotyczących skuteczności działania i interoperacyjności systemów dozoru w ramach europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym (EATMN). Niniejsze rozporządzenie oparte jest na sprawozdaniu z dnia 9 lipca 2010 r. przygotowanym w związku z tym upoważnieniem.
- (2) Przed zapewnieniem statkom powietrznym służb ruchu lotniczego przy użyciu systemu dozoru należy ustalić indywidualną identyfikację statków powietrznych zgodnie z procedurami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).
- (3) Jednolite działanie uzależnione jest od jednoznacznej i ciągłej identyfikacji poszczególnych statków powietrznych eksploatowanych w ramach ogólnego ruchu lotniczego zgodnie z przepisami wykonywania lotów według wskazań przyrządów w całej jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.
- (4) Aktualna metoda indywidualnej identyfikacji statków powietrznych wykorzystuje indywidualne kody transpondera wtórnego radaru dozoru (kody SSR), przydzielane zgodnie z procedurami ICAO i planem żeglugi powietrznej dla regionu Europy.
- (5) Wzrost ruchu lotniczego w ostatniej dekadzie skutkuje częstym brakiem indywidualnych kodów SSR w okresach szczytu, w związku z czym nie można obecnie zagwarantować indywidualnej identyfikacji statków powietrznych w europejskiej przestrzeni powietrznej.
- (6) Aby ograniczyć zapotrzebowanie na przydział indywidualnych kodów SSR do celów identyfikacji statków

powietrznych, w określonych częściach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej należy w sposób zharmonizowany wprowadzić wstępnie operacyjną możliwość wykorzystywania funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”.

- (7) W celu optymalizacji dostępności indywidualnych kodów SSR konieczne jest zastosowanie udoskonalonych i zharmonizowanych możliwości automatycznego przydziału kodów SSR statkom powietrznym przez te instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które nie będą miały możliwości stosowania funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”.
- (8) Konieczne jest wprowadzenie w całej jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej możliwości wykorzystywania funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół” w celu sprostania zapotrzebowaniu na indywidualne kody SSR służące identyfikacji ogólnego ruchu lotniczego realizowanego zgodnie z przepisami wykonywania lotów według wskazań przyrządów.
- (9) Cel w postaci ograniczenia zapotrzebowania na przydzielanie indywidualnych kodów SSR poprzez użycie funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół” można osiągnąć w najlepszy sposób, gdy do identyfikowania lotów kwalifikujących się do przydzielenia uzgodnionego kodu wyróżnionego wykorzystana zostanie zintegrowany system wstępnego opracowywania planu lotu, a instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej przydziałały będą uzgodniony kod wyróżniony tym kwalifikującym się lotom w wyniku pomyślnej identyfikacji za pomocą funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”.
- (10) Funkcja identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół” może być wykorzystywana do indywidualnej identyfikacji statków powietrznych jedynie wtedy, gdy instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej wprowadzą odpowiednie czujniki dozoru, systemy przetwarzania i rozpowszechniania danych dozoru, systemy przetwarzania danych o locie, systemy łączności powietrze-ziemia i ziemia-ziemia, systemy zobrazowania danych oraz odpowiednie procedury i szkolenia dla personelu.
- (11) Stopień rzeczywistego skorzystania przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej z możliwości wykorzystywania funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół” do ograniczenia zapotrzebowania na przydzielanie indywidualnych kodów SSR uzależniony jest od poziomu wyposażenia statków powietrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.

z funkcją identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”, od stopnia, w jakim trasy tych statków powietrznych znajdują się w ciągłym zasięgu systemów zapewniających taką możliwość, a także od ogólnego wymogu zapewnienia efektywnych i bezpiecznych operacji.

- (12) Kontrolerzy powinni otrzymywać ostrzeżenia o niezamierzonym przydzieleniu takich samych kodów SSR więcej niż jednemu statkowi powietrznemu, aby zapobiec ewentualnej błędnej identyfikacji statków powietrznych.
- (13) Jednolite stosowanie określonych procedur w ramach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ma kluczowe znaczenie dla uzyskania interoperacyjności i jednolitego działania.
- (14) Wszelkie zmiany dotyczące urządzeń i służb wprowadzane w związku z wykonaniem niniejszego rozporządzenia powinny zostać uwzględnione przez państwa członkowskie w europejskim planie żeglugi powietrznej ICAO w drodze zwykłej procedury wnioskowania zmian.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować działań wojskowych i szkolenia wojskowego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.
- (16) W celu utrzymania lub podniesienia istniejących poziomów bezpieczeństwa operacji należy zobowiązać państwa członkowskie do zapewnienia przeprowadzania przez właściwe podmioty oceny bezpieczeństwa, w tym procesów identyfikacji zagrożeń, oceny i ograniczania ryzyka. Zharmonizowane wdrożenie tych procesów do systemów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia wymaga określenia szczegółowych wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich wymogów dotyczących interoperacyjności i skuteczności działania.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 552/2004 przepisy wykonawcze dotyczące interoperacyjności powinny opisywać określone procedury oceny zgodności stosowane do oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych, a także do weryfikacji systemów.
- (18) W przypadku służb ruchu lotniczego zapewnianych przede wszystkim na rzecz statków powietrznych eksploatowanych w ramach ogólnego ruchu lotniczego pod nadzorem wojskowym, ograniczenia związane z udzielaniem zamówień mogłyby uniemożliwić stosowanie się do niniejszego rozporządzenia.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące systemów służących do dostarczania informacji o dozorowaniu, ich części składowych i procedur towarzyszących w celu zapewnienia jednoznacznej i ciągłej indywidualnej identyfikacji statków powietrznych w ramach EATMN.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do sieci dozorowania składającej się z:

- pokładowych części składowych systemów dozorowania oraz ich procedur towarzyszących;
- naziemnych systemów dozorowania, ich części składowych i procedur towarzyszących;
- systemów i procedur służb ruchu lotniczego, w szczególności systemów przetwarzania danych o locie, systemów przetwarzania danych dozorowania oraz systemów interfejsów człowiek-maszyna;
- systemów łączności ziemia-ziemia i powietrze-ziemia, ich części składowych i procedur towarzyszących wykorzystywanych do rozpowszechniania danych dozorowania.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich lotów wykonywanych w ramach ogólnego ruchu lotniczego zgodnie z przepisami wykonywania lotów według wskazań przyrządów w przestrzeni powietrznej określonej w art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

Stosuje się ponadto następujące definicje:

- „identyfikacja statku powietrznego” oznacza grupę liter, cyfr lub kombinację obu tych rodzajów znaków, która jest identyczna ze znakiem wywoławczym statku powietrznego używanym w łączności ziemia-powietrze, lub stanowi jego zakodowany odpowiednik, i wykorzystywana jest do identyfikowania statku powietrznego w łączności ziemia-ziemia służb ruchu lotniczego;
- „kod SSR” oznacza jeden z 4 096 kodów identyfikacyjnych wtórnego radaru dozorowania, który może być przesyłany przez pokładowe części składowe systemów dozorowania;
- „indywidualny kod SSR” oznacza czterocyfrowy kod identyfikacyjny wtórnego radaru dozorowania, w którym ostatnie dwie cyfry są różne od „00”;
- „identyfikacja statku powietrznego „łączem w dół”” oznacza identyfikację statku powietrznego przesyłaną przez pokładowe części składowe systemów dozorowania za pomocą systemu dozorowania powietrze-ziemia;
- „kod wyróżniony” oznacza indywidualny kod SSR przeznaczony do celów specjalnych;
- „lot tranzytowy” oznacza lot, który wkracza w określoną przestrzeń powietrzną z sąsiedniego sektora, a następnie przelatuje przez określoną przestrzeń powietrzną i opuszcza określoną przestrzeń powietrzną, wkraczając w sąsiedni sektor poza określoną przestrzeń powietrzną;

(¹) Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20.

- 7) „lot przylatujący” oznacza lot, który wkracza w określoną przestrzeń powietrzną z sąsiedniego sektora, a następnie przelatuje przez określoną przestrzeń powietrzną i ląduje w miejscu przeznaczenia znajdującym się w określonej przestrzeni powietrznej;
- 8) „lot odlatujący” oznacza lot, który rozpoczyna się na lotnisku znajdującym w określonej przestrzeni powietrznej, a następnie przelatuje przez określoną przestrzeń powietrzną i albo ląduje na lotnisku znajdującym się w określonej przestrzeni powietrznej, albo opuszcza określoną przestrzeń powietrzną, wkraczając w sąsiedni sektor poza określoną przestrzeń powietrzną;
- 9) „operator” oznacza osobę, instytucję lub przedsiębiorstwo zajmujące się eksploatacją lub oferujące eksploatację statku powietrznego;
- 10) „wykaz przydzielonych kodów” oznacza dokument zawierający ogólny podział kodów SSR pomiędzy państwami członkowskimi i organami służb ruchu lotniczego (ATS), uzgodniony przez państwa członkowskie i opublikowany w planie żeglugi powietrznej dla regionu Europy;
- 11) „sieć dozoru wspólnego” oznacza sieć dozoru wymagającą do ustalenia pozycji danych dozoru zarówno naziemnych, jak i pokładowych części składowych;
- 12) „zintegrowany system wstępnego opracowywania planu lotu” oznacza system będący częścią europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym, poprzez który w ramach przestrzeni powietrznej podlegającej niniejszemu rozporządzeniu działa scentralizowany system opracowania i rozprowadzania planów lotu, do którego zadań należy odbieranie, zatwierdzanie i rozprowadzanie planów lotu.

Artykuł 4

Wymogi w zakresie skuteczności działania

1. Państwa członkowskie odpowiedzialne za zapewnianie służb ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej określonej w załączniku I zapewniają możliwość ustalenia indywidualnej identyfikacji statków powietrznych za pomocą identyfikacji statku powietrznego poprzez „łącze w dół” w odniesieniu do:

- a) co najmniej 50 % wszystkich lotów tranzytowych w określonej przestrzeni powietrznej danego państwa członkowskiego; oraz
- b) co najmniej 50 % ogólnej łącznej liczby wszystkich lotów przylatujących i odlatujących w określonej przestrzeni powietrznej danego państwa członkowskiego.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają, najpóźniej do dnia 2 stycznia 2020 r., niezbędny potencjał sieci dozoru wspólnego umożliwiający im indywidualną identyfikację statków powietrznych dzięki funkcji identyfikacji statku powietrznego „łącze w dół”.

3. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej ustalające indywidualną identyfikację statków powietrznych dzięki funkcji identyfikacji statku powietrznego „łącze w dół” zapewniają zgodność z wymogami określonymi w załączniku II.

4. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej ustalające indywidualną identyfikację statków powietrznych przy użyciu indywidualnych kodów SSR poza przestrzenią powietrzną określoną w załączniku I zapewniają zgodność z wymogami określonymi w załączniku III.

5. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają:

- a) wdrożenie systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w sposób konieczny do spełnienia wymogów określonych w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu;
- b) wdrożenie systemów lub procedur, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w sposób konieczny do informowania kontrolerów w razie niezamierzonego przydzielenia takich samych kodów SSR.

6. Państwa członkowskie zapewniają:

- a) zgłaszanie rejonów przestrzeni powietrznej do centralnej służby przetwarzania i dystrybucji planów lotu, o której mowa w pkt 1 załącznika II, tak by spełnić wymogi ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz lit. b) niniejszego ustępu;
- b) informowanie przez zintegrowany system wstępnego opracowywania planu lotu wszystkich zainteresowanych instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej o lotach kwalifikujących się do zastosowania kodu wyróżnionego, o którym mowa w lit. c);
- c) uzgodnienie pojedynczego kodu wyróżnionego przez wszystkie państwa członkowskie i koordynację z europejskimi państwami trzecimi w celu przydzielania go jedynie statkom powietrznym, których indywidualna identyfikacja ustalana jest za pomocą funkcji identyfikacji statku powietrznego „łącze w dół”.

Artykuł 5

Wymogi bezpieczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie przez zainteresowane podmioty oceny bezpieczeństwa, w tym identyfikacji zagrożeń, oceny i ograniczania ryzyka, przed wprowadzeniem jakichkolwiek zmian do istniejących systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), bądź przed wprowadzeniem nowych systemów.

2. W trakcie oceny, o której mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę przynajmniej wymogi ustanowione w załączniku IV.

Artykuł 6

Zgodność części składowych lub ich przydatność do wykorzystania

Przed wydaniem deklaracji WE o zgodności lub przydatności do wykorzystania przewidzianej w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 552/2004, producenci części składowych systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, bądź ich autoryzowani przedstawiciele mający siedzibę w Unii, oceniają zgodność tych części składowych lub ich przydatność do wykorzystania zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku V.

Procesy certyfikacji zgodne z wymogami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ⁽¹⁾ uznaje się jednak za dopuszczalne procedury dla oceny zgodności części składowych, jeśli obejmują one wykazanie zgodności z obowiązującymi wymogami dotyczącymi skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 7

Weryfikacja systemów

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które mogą wykazać lub już wykazały, iż spełniają warunki ustanowione w załączniku VI, przeprowadzają weryfikację systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), zgodnie z wymogami ustanowionymi w części A załącznika VII.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które nie mogą wykazać, iż spełniają warunki określone w załączniku VI, zlecają wyznaczonej instytucji weryfikację systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d). Weryfikację przeprowadza się zgodnie z wymogami ustanowionymi w części B załącznika VII.

3. Procesy certyfikacji zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 uznaje się za dopuszczalne procedury dla weryfikacji systemów, jeśli obejmują one wykazanie zgodności z obowiązującymi wymogami dotyczącymi skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 8

Dodatkowe wymogi dotyczące instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają należyte zaznajomienie wszystkich odpowiednich pracowników z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu oraz właściwie ich przeszkolenie na potrzeby wykonywanych przez nich zadań.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej:

- a) opracowują i przechowują podręczniki obsługi zawierające konieczne instrukcje i informacje umożliwiające wszystkim odpowiednim pracownikom stosowanie niniejszego rozporządzenia;
- b) dopilnowują, aby podręczniki, o których mowa w lit. a), były dostępne i uaktualniane, a ich aktualizacja i dystrybucja podlegały właściwemu zarządzaniu jakością i konfiguracją dokumentów;
- c) dopilnowują, aby metody pracy i procedury operacyjne były zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 9

Dodatkowe wymogi dotyczące operatorów

1. Operatorzy podejmują niezbędne środki, aby zapewnić znajomość właściwych przepisów niniejszego rozporządzenia

wśród swoich pracowników obsługujących urządzenia dozoru oraz zajmujących się ich obsługą techniczną, a także właściwe przeszkolenie tych pracowników na potrzeby wykonywanych przez nich zadań, a także dostępność w kabinie pilota instrukcji dotyczących korzystania z tych urządzeń.

2. Operatorzy podejmują niezbędne środki, aby zapewnić działanie w statku powietrznym funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”, jeśli z operacyjnego punktu widzenia jest to wymagane w oparciu o art. 4 ust. 1 i 2.

3. Operatorzy zapewniają zgodność ustawień funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”, o której mowa w ust. 4, z pozycją 7 „identyfikacja statku powietrznego” planu lotu, o którym mowa w pkt 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1033/2006 ⁽²⁾.

4. Operatorzy statków powietrznych wyposażonych w możliwość zmiany funkcji identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”, o której mowa w ust. 2, gdy statek znajduje się w powietrzu, dbają o to, by funkcja identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół” nie była zmieniana w trakcie lotu, chyba że zażąda tego instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej.

Artykuł 10

Dodatkowe wymogi dotyczące państw członkowskich

Państwa członkowskie zapewniają zgodność z niniejszym rozporządzeniem, w tym publikują odpowiednie informacje w krajowych zbiorach informacji lotniczych.

Artykuł 11

Wyłączenia

1. W szczególnych przypadkach dotyczących stref podejścia, gdzie służby ruchu lotniczego są zapewniane przez jednostki wojskowe lub podlegają nadzorowi wojskowemu, oraz gdy ograniczenia związane z udzielaniem zamówień uniemożliwiają spełnienie wymogów art. 4 ust. 2, państwa członkowskie przekazują Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r. termin dostosowania do identyfikacji statku powietrznego „łączem w dół”, co nie może nastąpić później niż do dnia 2 stycznia 2025 r.

2. W porozumieniu z menedżerem sieci i nie później niż do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja może dokonać weryfikacji wyłączeń zgłoszonych na podstawie ust. 1, mogących mieć istotny wpływ na EATMN.

Artykuł 12

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 9 lutego 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 7.7.2006, s. 46.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Przestrzeń powietrzna określona w artykule 4 ust. 1 i 4

Przestrzeń powietrzna, o której mowa w art. 4 ust. 1 i 4, obejmuje rejony informacji powietrznej (FIR) oraz górne rejony informacji powietrznej (UIR):

- (1) Wien FIR;
 - (2) Praha FIR;
 - (3) Brussels FIR/UIR;
 - (4) Bordeaux, Brest, Marseille, Paris oraz Reims FIR, a także France UIR;
 - (5) Bremen, Langen and Munchen FIRs, oraz Hannover i Rhein UIRs;
 - (6) Athinai FIR oraz Hellas UIR;
 - (7) Budapest FIR;
 - (8) Brindisi FIR/UIR, Milano FIR/UIR i Roma FIR/UIR;
 - (9) Amsterdam FIR;
 - (10) Bucharest FIR.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi w zakresie skuteczności działania, o których mowa w art. 4 ust. 3

1. Rejony przestrzeni powietrznej, w których indywidualna identyfikacja statków powietrznych odbywa się poprzez funkcję identyfikacji statków powietrznych „łączem w dół”, są zgłaszane do centralnej służby przetwarzania i dystrybucji planów lotu, aby zasilić zintegrowany system wstępnego opracowywania planu lotu.
2. Z wyjątkiem sytuacji, gdy ma zastosowanie jeden z warunków podanych w pkt 3, kod wyróżniony, ustalony zgodnie z art. 4 ust. 6 lit. c), przydziela się odlatującemu statkowi powietrznemu lub statkowi powietrznemu, w odniesieniu do którego zgodnie z pkt 6 wymagana jest zmiana kodu, jeżeli ziszczy się następujące warunki:
 - a) identyfikacja statku powietrznego „łączem w dół” odpowiada właściwemu wpisowi w planie lotu dla tego statku powietrznego;
 - b) zintegrowany system wstępnego opracowywania planu lotu przekazał, że statek powietrzny kwalifikuje się do przydzielenia mu kodu wyróżnionego.
3. Kodu wyróżnionego nie przydziela się statkom powietrznym, o których mowa w pkt 2, jeżeli ziszczy się którykolwiek z następujących warunków:
 - a) instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej, doświadczająca nieplanowanych przerw w funkcjonowaniu naziemnego czujnika dozoru, uruchomiła środki awaryjne wymagające przydzielenia statkom powietrznym indywidualnych kodów SSR;
 - b) specjalne wojskowe środki awaryjne wymagają przydzielenia statkom powietrznym indywidualnych kodów SSR przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej;
 - c) statek powietrzny kwalifikujący się do przydzielenia kodu wyróżnionego, ustalonego zgodnie z art. 4 ust. 6 lit. c), opuszcza lub został w inny sposób przekierowany poza rejon przestrzeni powietrznej, o którym mowa w pkt 1.
4. Statkom powietrznym, którym nie przydzielono kodu wyróżnionego, ustalonego zgodnie z art. 4 ust. 6 lit. c), przydziela się kod SSR zgodny z wykazem przydzielonych kodów uzgodnionym przez państwa członkowskie i skoordynowanym z europejskimi państwami trzecimi.
5. Po przydzieleniu statkowi powietrznemu kodu SSR, przy najbliższej możliwej okazji dokonuje się sprawdzenia, czy kod SSR ustalony przez pilota jest identyczny, jak kod przydzielony temu lotowi.
6. Kody SSR przydzielone statkom powietrznym przekazywanym z instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej w sąsiednich państwach są automatycznie kontrolowane, aby sprawdzić, czy przydzielone kody mogą zostać zachowane zgodnie z wykazem przydzielonych kodów uzgodnionym przez państwa członkowskie i skoordynowanym z europejskimi państwami trzecimi.
7. Z sąsiednimi instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej, ustalającymi indywidualną identyfikację statków powietrznych przy użyciu indywidualnych kodów SSR, dokonuje się formalnych uzgodnień obejmujących co najmniej następujące elementy:
 - a) zobowiązanie sąsiedniej instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej do przekazywania statków powietrznych ze zweryfikowanymi indywidualnymi kodami SSR, przydzielonymi zgodnie z wykazem przydzielonych kodów uzgodnionym przez państwa członkowskie i skoordynowanym z europejskimi państwami trzecimi;
 - b) zobowiązanie do informowania organów przejmujących o wszelkich stwierdzonych nieprawidłowościach w działaniu pokładowych części składowych systemów dozoru.

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi w zakresie skuteczności działania, o których mowa w art. 4 ust. 4

Poszczególne systemy stosowane do przydzielania kodów SSR muszą posiadać następujące funkcje:

- a) kody SSR przydzielane są automatycznie statkom powietrznym zgodnie z wykazem przydzielonych kodów uzgodnionym przez państwa członkowskie i skoordynowanym z europejskimi państwami trzecimi;
- b) kody SSR przydzielone statkom powietrznym przekazywanym z instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej w sąsiednich państwach są weryfikowane, aby sprawdzić, czy przydzielone kody mogą zostać zachowane zgodnie z wykazem przydzielonych kodów uzgodnionym przez państwa członkowskie i skoordynowanym z europejskimi państwami trzecimi;
- c) kody SSR klasyfikowane są do różnych kategorii, aby umożliwić przydział zróżnicowanych kodów;
- d) kody SSR z różnych kategorii, o których mowa w lit. c), są przydzielane zgodnie z kierunkami lotów;
- e) wielokrotnego równoczesnego przydzielenia tego samego kodu SSR dokonuje się w odniesieniu do lotów wykonywanych w niekolizyjnych kierunkach.

ZAŁĄCZNIK IV

Wymogi, o których mowa w art. 5

1. Wymogi w zakresie skuteczności działania określone w art. 4 ust. 3, 4, 5 lit. b) i ust. 6.
2. Dodatkowe wymogi określone w art. 9 ust. 1, 2, 3 i 4.

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi dotyczące oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych określone w art. 6

1. Czynności weryfikujące zgodność muszą wykazać zgodność części składowych z odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia bądź też przydatność do wykorzystania w trakcie działania tych części składowych w środowisku testowym.
 2. Producent zarządza czynnościami związanymi z oceną zgodności, a w szczególności:
 - a) określa odpowiednie środowisko testowe;
 - b) sprawdza, czy plan testów określa części składowe w środowisku testowym;
 - c) sprawdza, czy plan testów w pełni obejmuje obowiązujące wymogi;
 - d) zapewnia zgodność i jakość zbioru dokumentów technicznych oraz planu testów;
 - e) planuje organizację testów, personel, instalację i konfigurację platformy testowej;
 - f) przeprowadza inspekcje i testy zgodnie z planem testów;
 - g) sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.
 3. Producent zapewnia zgodność części składowych, o których mowa w art. 6, wprowadzonych do środowiska testowego, z odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia.
 4. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji zgodności lub przydatności do wykorzystania producent, na własną odpowiedzialność, sporządza deklarację WE o zgodności lub przydatności do wykorzystania, w której określa w szczególności zgodność części składowych z odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia i powiązane warunki zastosowania, zgodnie z załącznikiem III pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.
-

ZAŁĄCZNIK VI

Warunki, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2

1. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi w ramach swoich struktur stosować metody sprawozdawczości zapewniające i wykazujące bezstronność i niezależność ocen w odniesieniu do czynności sprawdzających.
 2. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić przeprowadzenie czynności sprawdzających przez członków jej personelu zaangażowanych w proces weryfikacji, z zachowaniem najwyższego stopnia uczciwości zawodowej i zastosowaniem możliwie największej wiedzy fachowej; nie mogą oni podlegać jakimkolwiek naciskom ani bodźcom, w szczególności natury finansowej, które mogłyby mieć wpływ na ich osąd lub wyniki przeprowadzanych przez nich kontroli, w szczególności naciskom bądź bodźcom stwarzanym przez osoby lub grupy osób, których dotyczyć będą wyniki prowadzonych czynności sprawdzających.
 3. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić pracownikom zaangażowanym w proces weryfikacji dostęp do sprzętu umożliwiającego im prawidłowe przeprowadzenie wymaganych czynności kontrolnych.
 4. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zadbać, by pracownicy zaangażowani w proces weryfikacji posiadali rzetelne przeszkolenie techniczne i zawodowe, dostateczną znajomość wymogów w zakresie weryfikacji, jakie mają przeprowadzać, odpowiednie doświadczenie w prowadzeniu takich działań, a także umiejętności wymagane do sporządzania deklaracji, rejestrów i sprawozdań potwierdzających przeprowadzenie weryfikacji.
 5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić w trakcie czynności kontrolnych zachowanie bezstronności przez pracowników zaangażowanych w proces weryfikacji. Ich wynagrodzenie nie może zależeć od liczby przeprowadzonych kontroli ani od ich wyników.
-

ZAŁĄCZNIK VII

CZĘŚĆ A

Wymogi w zakresie weryfikacji systemów, o których mowa w art. 7 ust. 1

1. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) wykazuje zgodność tych systemów z wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, w środowisku oceny odzwierciedlającym kontekst operacyjny tych systemów.
2. Weryfikację systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami testowymi.
3. Narzędzia testowe stosowane przy weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) muszą posiadać odpowiednie funkcje.
4. W wyniku weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) powstaje zbiór dokumentów technicznych wymagany na podstawie pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, obejmujący następujące elementy:
 - a) opis procesu wdrażania;
 - b) sprawozdanie z inspekcji i testów zrealizowanych przed oddaniem systemu do eksploatacji.
5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zarządza czynnościami weryfikacyjnymi, w szczególności:
 - a) określa odpowiednie środowisko oceny operacyjnej i technicznej odzwierciedlające środowisko eksploatacyjne;
 - b) sprawdza, czy plan badań opisuje zintegrowanie systemów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w ramach środowiska oceny operacyjnej i technicznej;
 - c) sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia odpowiednie wymogi dotyczące skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowione w niniejszym rozporządzeniu;
 - d) zapewnia zgodność i jakość zbioru dokumentów technicznych oraz planu testów;
 - e) planuje organizację testów, personel, instalację i konfigurację platformy testowej;
 - f) przeprowadza inspekcje i badania zgodnie z planem testów;
 - g) sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.
6. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zapewnia zgodność systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), użytkowanych w środowisku oceny operacyjnej, z wymogami w zakresie skuteczności działania i bezpieczeństwa, ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
7. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji zgodności instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej sporządzają deklarację WE o weryfikacji systemów i przedkładają ją państwowym władzom nadzorującym wraz ze zbiorem dokumentów technicznych wymaganych na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

CZĘŚĆ B

Wymogi w zakresie weryfikacji systemów, o których mowa w art. 7 ust. 2

1. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) wykazuje zgodność tych systemów z wymogami dotyczącymi skuteczności działania i bezpieczeństwa określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w środowisku oceny odzwierciedlającym kontekst operacyjny tych systemów.
2. Weryfikację systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami testowymi.

3. Narzędzia testowe stosowane przy weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) muszą posiadać odpowiednie funkcje.
 4. W wyniku weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) powstaje zbiór dokumentów technicznych wymagany na podstawie pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, obejmujący następujące elementy:
 - a) opis procesu wdrażania;
 - b) sprawozdanie z inspekcji i testów zrealizowanych przed oddaniem systemu do eksploatacji.
 5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej określa odpowiednie środowisko oceny operacyjnej i technicznej odzwierciedlające środowisko operacyjne oraz zleca wyznaczonej instytucji przeprowadzenie działań weryfikacyjnych.
 6. Wyznaczona instytucja zarządza działaniami weryfikacyjnymi, w szczególności:
 - a) sprawdza, czy plan testów opisuje zintegrowanie systemów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w ramach środowiska oceny operacyjnej i technicznej;
 - b) sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia odpowiednie wymogi dotyczące skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowione w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) zapewnia zgodność i jakość zbioru dokumentów technicznych oraz planu testów;
 - d) planuje organizację testów, personel, instalację i konfigurację platformy testowej;
 - e) przeprowadza inspekcje i testy zgodnie z planem testów;
 - f) sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.
 7. Wyznaczona instytucja zapewnia zgodność systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), użytkowanych w środowisku oceny operacyjnej z wymogami w zakresie skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
 8. Po pomyślnym zakończeniu zadań weryfikacyjnych wyznaczona instytucja sporządza świadectwo zgodności w odniesieniu do wykonanych zadań.
 9. Następnie instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza deklarację WE o weryfikacji systemu i przedkłada ją państwowym władzom nadzorującym wraz ze zbiorem dokumentów technicznych wymaganych na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1207/2011

z dnia 22 listopada 2011 r.

ustanawiające wymogi dotyczące skuteczności działania i interoperacyjności systemów dozorowania w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego ramy tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽²⁾ Komisja upoważniła Eurocontrol do opracowania wymogów dotyczących skuteczności działania i interoperacyjności systemów dozorowania w ramach europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym („EATMN”). Niniejsze rozporządzenie oparte jest na sprawozdaniu z dnia 9 lipca 2010 r. przygotowanym w związku z tym upoważnieniem.
- (2) Płynność operacji uzależniona jest od spójności minimalnych wymogów separacji między statkami powietrznymi stosowanych w ramach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.
- (3) W celu zapewnienia interoperacyjności należy stosować wspólne zasady wymiany danych dozorowania między systemami. Należy także określić minimalne funkcje i minimalną skuteczność działania dla pokładowych części składowych systemów dozorowania.
- (4) Funkcje pokładowych części składowych systemów dozorowania powinny dawać instytucjom zapewniającym służbę żeglugi powietrznej swobodę wyboru najbardziej odpowiednich w danych warunków rozwiązań w zakresie naziemnych systemów dozorowania.
- (5) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się bez uszczerbku dla wdrożenia innych aplikacji i technologii dozorowania zapewniających korzyści w określonych warunkach.
- (6) Należy z odpowiednim wyprzedzeniem uprzedzić operatorów, aby wyposażyli nowe statki powietrzne oraz

istniejącą flotę w nowe urządzenia. Element ten należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu terminów wprowadzenia obowiązkowego wyposażenia.

- (7) Należy ustalić kryteria ewentualnych wyłączeń, dotyczące w szczególności uwarunkowań ekonomicznych lub technicznych, które pozwolą operatorom na uzyskanie wyjątkowego zwolnienia z obowiązku wyposażenia określonych typów statków powietrznych w niektóre wymagane funkcje. Należy ustanowić odpowiednie procedury pozwalające Komisji na podejmowanie decyzji w tym zakresie.
- (8) Należy przydzielić i obsługiwać 24-bitowy adres ICAO statku powietrznego zgodnie z wymogami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego („ICAO”) w celu zapewnienia interoperacyjności pokładowych i naziemnych systemów dozorowania.
- (9) Podstawy ustanowione poprzez wprowadzenie przez operatorów statków powietrznych funkcji „ADS-B Out” powinny umożliwić wdrożenie aplikacji naziemnych, a także ułatwić wdrożenie w przyszłości aplikacji pokładowych.
- (10) Systemy EATMN powinny wspierać wdrażanie zaawansowanych, uzgodnionych i zatwierdzonych koncepcji operacyjnych dla wszystkich faz lotu, w szczególności zgodnie z założeniami centralnego planu ATM w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR).
- (11) Skuteczność działania systemów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia oraz ich części składowych powinna podlegać regularnej ocenie uwzględniającej lokalne warunki, w których systemy te są użytkowane.
- (12) Jednolite stosowanie określonych procedur w ramach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ma kluczowe znaczenie dla uzyskania interoperacyjności i płynności operacji.
- (13) Częstotliwości wykorzystywane przez systemy dozorowania powinny być chronione, aby zapobiec szkodliwym interferencjom. Państwa członkowskie powinny przedsięwziąć niezbędne środki w tym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.

- (14) Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje wojskowych działań operacyjnych i szkoleniowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.
- (15) W celu utrzymania lub podniesienia istniejących poziomów bezpieczeństwa operacji należy zobowiązać państwa członkowskie do zapewnienia przeprowadzania przez właściwe podmioty oceny bezpieczeństwa, w tym procesów identyfikacji zagrożeń oraz oceny i ograniczania ryzyka. Zharmonizowane wdrożenie tych procesów do systemów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia wymaga określenia szczegółowych wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich wymogów dotyczących interoperacyjności i skuteczności działania.
- (16) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 552/2004 przepisy wykonawcze dotyczące interoperacyjności powinny opisywać określone procedury oceny zgodności stosowane do oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych, a także do weryfikacji systemów.
- (17) W przypadku służb ruchu lotniczego zapewnianych przede wszystkim na rzecz statków powietrznych eksploatowanych w ramach ogólnego ruchu lotniczego pod nadzorem wojskowym, ograniczenia związane z udzielaniem zamówień mogłyby uniemożliwić stosowanie się do niniejszego rozporządzenia.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,
- c) systemów przetwarzania danych dozorowania, ich części składowych i procedur towarzyszących;
- d) systemów łączności naziemnej stosowanych do rozpoznawania danych dozorowania, ich części składowych i procedur towarzyszących.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich lotów wykonywanych w ramach ogólnego ruchu lotniczego zgodnie z przepisami wykonywania lotów według wskazań przyrządów w przestrzeni powietrznej przewidzianej w art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, z wyjątkiem art. 7 ust. 3 i 4, który stosuje się do wszystkich lotów wykonywanych w ramach ogólnego ruchu lotniczego.
3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do instytucji zapewniających służby ruchu lotniczego, które zapewniają służby kontroli ruchu lotniczego w oparciu o dane dozorowania, a także do instytucji zapewniających służby łączności, nawigacji lub dozorowania, które korzystają z systemów określonych w ust. 1.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

Stosuje się ponadto następujące definicje:

- 1) „dane dozorowania” oznaczają wszelkie pozycje danych, oznaczone bądź nieoznaczone godziną, w ramach systemu dozorowania, które dotyczą:
 - a) położenia statku powietrznego (azymut i odległość);
 - b) położenia pionowego statku powietrznego;
 - c) wysokości statku powietrznego;
 - d) identyfikacji statku powietrznego;
 - e) 24-bitowego adresu ICAO statku powietrznego;
 - f) zamiaru statku powietrznego;
 - g) prędkości statku powietrznego;
 - h) przyspieszenia statku powietrznego;
- 2) „operator” oznacza osobę, organizację lub przedsiębiorstwo zajmujące się eksploatacją lub oferujące eksploatację statku powietrznego;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dla systemów służących dostarczaniu danych dozorowania, dla ich części składowych i procedur towarzyszących w celu zapewnienia harmonizacji skuteczności działania, interoperacyjności i efektywności tych systemów w ramach Europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym (EATMN) oraz na potrzeby koordynacji cywilno-wojskowej.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do sieci dozorowania składającej się z:

- a) pokładowych systemów dozorowania, ich części składowych i procedur towarzyszących;
- b) naziemnych systemów dozorowania, ich części składowych i procedur towarzyszących;

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20.

- 3) „ADS-B” (automatyczne zależne dozоровanie – rozgłaszanie) oznacza rodzaj dozоровania, w którym statek powietrzny przekazuje automatycznie poprzez łącza transmisji danych (datelinki) dane z systemów pokładowych;
- 4) „ADS-B Out” oznacza przekazywanie przez statek powietrzny danych dozоровania ADS-B;
- 5) „szkodliwe zakłócenie” oznacza zakłócenie uniemożliwiające osiągnięcie wymogów dotyczących skuteczności działania;
- 6) „sieć dozоровania” oznacza pokładowe i naziemne urządzenia dozоровania tworzące system wytwarzający odpowiednie pozycje danych dozоровania o statku powietrznym; w skład tego systemu mogą też wchodzić urządzenia i systemy przetwarzania danych dozоровania;
- 7) „sieć dozоровania współpracującego” oznacza sieć współpracujących ze sobą naziemnych i pokładowych urządzeń dozоровania wymaganych do wytworzenia pozycji danych dozоровania;
- 8) „system przetwarzania danych dozоровania” oznacza system przetwarzający wejściowe dane dozоровania w celu jak najlepszego zobrazowania bieżących danych dozоровania o statku powietrznym;
- 9) „identyfikacja statku powietrznego” oznacza ciąg liter, cyfr lub kombinację obu tych rodzajów znaków, która jest identyczna ze znakiem wywoławczym dla statku powietrznego używanym w łączności ziemia-powietrze (lub jego zakodowanym odpowiednikiem) wykorzystywanym do identyfikacji statku powietrznego w łączności ziemia-ziemia służb ruchu lotniczego;
- 10) „państwowy statek powietrzny” oznacza dowolny statek powietrzny wykorzystywany do celów wojska, urzędu celnego i policji;
- 11) „państwowy transportowy statek powietrzny” oznacza państwowy statek powietrzny zaprojektowany w celu przewożenia osób lub towarów;
- 12) „ekstrapolować” oznacza zaplanować, przewidzieć lub rozwinąć znane dane w oparciu o wartości już obserwowane w określonym odstępie czasu;
- 13) „utracony” oznacza ekstrapolowany przez okres dłuższy niż okres uaktualniania naziemnych systemów dozоровania;
- 14) „czas odniesienia” oznacza czas, w którym pozycja danych dozоровania została zmierzona przez urządzenia sieci dozоровania lub czas, dla którego została ona obliczona przez urządzenia sieci dozоровania;
- 15) „dokładność” oznacza stopień zgodności podanej wartości pozycji danych dozоровania z jej rzeczywistą wartością w momencie, gdy pozycja danych jest na wyjściu urządzenia sieci dozоровania;
- 16) „dostępność” oznacza stopień, w jakim system lub jego element są sprawne i dostępne w razie konieczności ich użycia;
- 17) „integralność” oznacza stopień niewykrytych (na poziomie systemu) niezgodności pozycji danych wejściowych w stosunku do wartości pozycji danych wyjściowych;
- 18) „ciągłość” oznacza prawdopodobieństwo, że system wykona konieczną funkcję bez nieprzewidzianej przerwy, przy założeniu, że system jest dostępny w chwili rozpoczęcia zamierzonej operacji;
- 19) „aktualność” oznacza różnicę między czasem wyjścia pozycji danych a czasem odniesienia dla tej pozycji danych.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące skuteczności działania

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają płynność operacji w ramach przestrzeni powietrznej podlegającej ich kompetencjom oraz na granicy z sąsiednimi przestrzeniami powietrznymi poprzez stosowanie odpowiednich minimalnych wymogów separacji między statkami powietrznymi.
2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają, w razie konieczności, wdrożenie systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w celu wspierania minimów separacji stosowanych zgodnie z ust. 1.
3. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają zgodność danych wyjściowych sieci dozоровania, o której mowa w art. 2 ust. 1, z wymogami dotyczącymi skuteczności działania ustanowionymi w załączniku I, pod warunkiem że używane funkcje pokładowej części składowej są zgodne z wymogami ustanowionymi w załączniku II.
4. Jeżeli instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej wykryje statek powietrzny, którego awionika wykazuje nieprawidłowe funkcjonowanie, zawiadamia operatora lotu o naruszeniu wymogów dotyczących skuteczności działania. Operator bada sprawę przed rozpoczęciem kolejnego lotu i wprowadza wszelkie niezbędne korekty zgodnie z normalnymi procedurami obsługi technicznej i procedurami naprawczymi dla statku powietrznego i jego awioniki.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące interoperacyjności

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają zgodność z wymogami ustanowionymi w załączniku III wszystkich danych dozoru przekazanych z ich systemów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), innym instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, przekazując dane dozoru z ich systemów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), innym instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej, dokonują z nimi formalnych uzgodnień na temat wymiany danych zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku IV.

3. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają, najpóźniej do dnia 2 stycznia 2020 r., niezbędne funkcje współpracującej sieci dozoru umożliwiające im indywidualną identyfikację statków powietrznych za pomocą funkcji identyfikacji statku powietrznego poprzez „łącze w dół”, udostępnianej przez statek powietrzny wyposażony zgodnie z załącznikiem II.

4. Operatorzy zapewniają:

a) wyposażenie statków powietrznych wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, z indywidualnymi certyfikatami zdatości do lotu wydanymi po raz pierwszy w dniu 8 stycznia 2015 r. lub później, w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające funkcje określone w części A załącznika II;

b) wyposażenie statków powietrznych z indywidualnymi certyfikatami zdatości do lotu wydanymi po raz pierwszy w dniu 8 stycznia 2015 r. lub później, o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolnych rozwinąć rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające, oprócz funkcji określonych w części A załącznika II, funkcje określone w części B tego załącznika;

c) wyposażenie stałopłatów z indywidualnymi certyfikatami zdatości do lotu wydanymi po raz pierwszy w dniu 8 stycznia 2015 r. lub później, o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolnych rozwinąć rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające, oprócz funkcji określonych w części A załącznika II, funkcje określone w części C tego załącznika.

5. Operatorzy zapewniają najpóźniej do dnia 7 grudnia 2017 r.:

a) wyposażenie statków powietrznych wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, z indywidualnymi certyfi-

katami zdatości do lotu wydanymi po raz pierwszy przed dniem 8 stycznia 2015 r., w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające funkcje określone w części A załącznika II;

b) wyposażenie statków powietrznych z indywidualnymi certyfikatami zdatości do lotu wydanymi po raz pierwszy przed dniem 8 stycznia 2015 r., o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolnych rozwinąć rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające, oprócz funkcji określonych w części A załącznika II, funkcje określone w części B tego załącznika;

c) wyposażenie stałopłatów z indywidualnymi certyfikatami zdatości do lotu wydanymi po raz pierwszy przed dniem 8 stycznia 2015 r., o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolnych rozwinąć rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające, oprócz funkcji określonych w części A załącznika II, funkcje określone w części C tego załącznika.

6. Operatorzy dopilnowują, aby statki powietrzne wyposażone zgodnie z ust. 4 i 5 o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolne rozwinąć maksymalną rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, działały z podwójną anteną, zgodnie z ppkt 3.1.2.10.4 załącznika 10 do Konwencji chicagowskiej, tom IV, wydanie czwarte wraz ze zmianami do numeru 85 włącznie.

7. Państwa członkowskie mogą nakładać wymogi dotyczące wyposażenia pokładowego, zgodnie z ust. 4 lit. b) i ust. 5 lit. b), w odniesieniu do wszystkich statków powietrznych wykonujących loty, o których mowa w art. 2 ust. 2, w obszarach, w których instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają służby dozoru przy użyciu danych dozoru określonych w części B załącznika II.

8. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają, przed oddaniem do użytku systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), stosowanie najbardziej efektywnych rozwiązań wdrożeniowych uwzględniających lokalne uwarunkowania, ograniczenia i potrzeby, a także urządzenia, w jakie wyposażeni są użytkownicy przestrzeni powietrznej.

Artykuł 6

Ochrona częstotliwości

1. Najpóźniej do dnia 5 lutego 2015 r. państwa członkowskie gwarantują, że transponder wtórnego radaru dozoru na pokładzie każdego statku powietrznego przelatującego nad państwem członkowskim nie jest przedmiotem nadmiernych wywołań przez naziemne interogatory dozoru, które wymuszałyby odpowiedź albo, nie wymuszając odpowiedzi, miały moc przekraczającą próg czułości odbiornika tego transpondera.

2. Do celów ust. 1 suma takich wywołań nie powoduje przekroczenia przez transponder wtórnego radaru dozoru poziomu odpowiedzi na sekundę, z wyłączeniem przekazów typu *squitter*, określonych w ppkt 3.1.1.7.9.1 (odpowiedzi modu A/C) oraz w ppkt 3.1.2.10.3.7.3 (odpowiedzi modu S) załącznika 10 do Konwencji chicagowskiej, tom IV, wydanie czwarte.

3. Najpóźniej do dnia 5 lutego 2015 r. państwa członkowskie gwarantują, że korzystanie z naziemnego nadajnika użytkowanego w państwie członkowskim nie powoduje szkodliwych interferencji dla innych systemów dozoru.

4. W razie zaistnienia konfliktu pomiędzy państwami członkowskimi, dotyczącego środków wymienionych w ust. 1 i 3, zainteresowane państwa członkowskie przekazują sprawę Komisji do rozpatrzenia.

Artykuł 7

Procedury towarzyszące

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej oceniają poziom skuteczności działania naziemnej sieci dozoru przed jej wdrożeniem, a także regularnie oceniają ten poziom, zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku V.

2. Operatorzy zapewniają przeprowadzanie kontroli przynajmniej raz na dwa lata oraz każdorazowo w przypadku wykrycia nieprawidłowości w danym statku powietrznym, tak aby pozycje danych określone w pkt 3 części A załącznika II, w pkt 3 części B załącznika II i w pkt 2 części C załącznika II, w stosownych przypadkach, były prawidłowo przekazywane na wyjściu z transponderów wtórnego radaru dozoru zainstalowanych na pokładzie ich statków powietrznych. Jeśli jakiegokolwiek pozycje danych nie są prawidłowo przekazywane, operator bada sprawę przed rozpoczęciem kolejnego lotu i wprowadza wszelkie niezbędne korekty zgodnie z normalnymi procedurami obsługi technicznej i procedurami naprawczymi dla statku powietrznego i jego awioniki.

3. Państwa członkowskie zapewniają zgodność przydzielonego 24-bitowego adresu ICAO statkowi powietrznemu wyposażonemu w transponder modu S z rozdziałem 9 i jego dodatkiem do załącznika 10 do Konwencji chicagowskiej, tom III, wydanie drugie wraz ze zmianami do numeru 85 włącznie.

4. Operatorzy gwarantują, że na pokładach eksploatowanych przez nich statków powietrznych transponder modu S działa z 24-bitowym adresem ICAO statku powietrznego, który odpowiada znakowi rejestracyjnemu przydzielonemu przez państwo, w którym statek powietrzny jest zarejestrowany.

Artykuł 8

Państwowe statki powietrzne

1. Państwa członkowskie zapewniają, najpóźniej do dnia 7 grudnia 2017 r., wyposażenie państwowych statków powietrznych, eksploatowanych zgodnie z art. 2 ust. 2, w transpondery wtórnego radaru dozoru o funkcjach określonych w części A załącznika II.

2. Państwa członkowskie zapewniają, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r., wyposażenie państwowych transportowych statków powietrznych, o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolnych rozwinać maksymalną rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, eksploatowanych zgodnie z art. 2 ust. 2, w transpondery wtórnego radaru dozoru posiadające oprócz funkcji określonych w części A załącznika II funkcje określone w części B i części C tego załącznika.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 1 lipca 2016 r., wykaz państwowych statków powietrznych, które nie mogą być wyposażone w transpondery wtórnego radaru dozoru spełniające wymogi ustanowione w części A załącznika II, wraz z uzasadnieniem braku takiej możliwości.

Państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 1 lipca 2018 r., wykaz państwowych transportowych statków powietrznych, o maksymalnej certyfikowanej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolnych rozwinać maksymalną rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, które nie mogą być wyposażone w transpondery wtórnego radaru dozoru spełniające wymogi ustanowione w części B i części C załącznika II, wraz z uzasadnieniem braku takiego wyposażenia.

Brak wyposażenia uzasadnia jeden z następujących elementów:

- a) ważne przyczyny techniczne;
- b) państwowe statki powietrzne eksploatowane zgodnie z art. 2 ust. 2, które zostaną wycofane z eksploatacji najpóźniej do dnia 1 stycznia 2020 r.;
- c) ograniczenia związane z udzielaniem zamówień.

4. Jeżeli państwowe statki powietrzne nie mogą być wyposażone w transpondery wtórnego radaru dozoru zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 z powodów wymienionych w ust. 3 lit. c), państwa członkowskie uwzględniają w uzasadnieniu swoje plany zamówień dotyczące tych statków powietrznych.

5. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają możliwość przyjęcia państwowych statków powietrznych określonych w ust. 3, pod warunkiem że mogą one być bezpiecznie obsługiwane w ramach możliwości systemu zarządzania ruchem lotniczym.

6. Państwa członkowskie publikują w krajowych zbiorach informacji lotniczych procedury dotyczące obsługi państwowych statków powietrznych, które nie są wyposażone zgodnie z ust. 1 lub ust. 2.

7. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej przekazują raz w roku państwu członkowskiemu, które je wyznaczyło, swoje plany dotyczące obsługi państwowych statków powietrznych niewyposażonych zgodnie z ust. 1 lub ust. 2. Plany te są ustalane z uwzględnieniem ograniczeń związanych z procedurami, o których mowa w ust. 6.

Artykuł 9

Wymogi bezpieczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, najpóźniej do dnia 5 lutego 2015 r., przeprowadzenie przez zainteresowane strony oceny bezpieczeństwa dla wszystkich istniejących systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d).

2. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie przez zainteresowane strony oceny bezpieczeństwa, w tym identyfikacji zagrożeń oraz oceny i ograniczania ryzyka, przed wprowadzeniem jakichkolwiek zmian do istniejących systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), bądź przed wprowadzeniem nowych systemów.

3. W trakcie oceny, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia się przynajmniej wymogi ustanowione w załączniku VI.

Artykuł 10

Zgodność części składowych lub ich przydatność do użytku

Przed wydaniem wspólnotowej deklaracji zgodności lub przydatności do użytku przewidzianej w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 552/2004, producenci części składowych systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, bądź ich upoważnieni przedstawiciele mający siedzibę w Unii, oceniają zgodność tych części składowych lub ich przydatność do użytku zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku VII.

Procesy certyfikacyjne zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ⁽¹⁾ uznaje się jednak za dopuszczalne procedury dla oceny zgodności części składowych, jeśli obejmują one wykazanie zgodności z obowiązującymi wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 11

Weryfikacja systemów

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które mogą wykazać lub już wykazały, iż spełniają warunki ustanowione

wione w załączniku VIII, przeprowadzają weryfikację systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), zgodnie z wymogami ustanowionymi w części A załącznika IX.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które nie mogą wykazać, iż spełniają warunki określone w załączniku VIII, zlecają notyfikowanemu organowi weryfikację systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d). Weryfikację przeprowadza się zgodnie z wymogami ustanowionymi w części B załącznika IX.

3. Procesy certyfikacyjne zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 uznaje się za dopuszczalne procedury dla weryfikacji systemów, jeśli obejmują one wykazanie zgodności z obowiązującymi wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Wymogi dodatkowe

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej dopilnowują, aby wszyscy odpowiedni pracownicy zostali w należyty sposób zaznajomieni z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu oraz właściwie przeszkoleni na potrzeby wykonywanych przez nich zadań.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej:

a) opracowują i przechowują podręczniki obsługi zawierające konieczne instrukcje i informacje umożliwiające wszystkim odpowiednim pracownikom stosowanie niniejszego rozporządzenia;

b) dopilnowują, aby podręczniki, o których mowa w lit. a), były dostępne i uaktualniane, a ich aktualizacja i dystrybucja podlegały właściwemu zarządzaniu jakością i konfiguracją dokumentów;

c) dopilnowują, aby metody pracy i procedury operacyjne były zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

3. Operatorzy podejmują niezbędne środki, aby zapewnić należytą znajomość przepisów niniejszego rozporządzenia wśród swoich pracowników obsługujących urządzenia dozoru i zajmujących się ich obsługą techniczną, a także właściwe przeszkolenie tych pracowników na potrzeby wykonywanych przez nich zadań, jak również, w miarę możliwości, dostępność instrukcji dotyczących korzystania z tych urządzeń w kabinie pilota.

4. Państwa członkowskie zapewniają zgodność z niniejszym rozporządzeniem, w tym publikują odpowiednie informacje na temat urządzeń dozoru w krajowych zbiorach informacji lotniczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

Artykuł 13

Wyłączenia z sieci dozorowania współpracującego

1. W szczególnych przypadkach dotyczących stref podejścia, gdzie służby żeglugi powietrznej są zapewniane przez jednostki wojskowe lub podlegają nadzorowi wojskowemu, oraz gdy ograniczenia związane z udzielaniem zamówień uniemożliwiają spełnienie wymogów art. 5 ust. 3, państwa członkowskie przekazują Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r. termin dostosowania sieci dozorowania współpracującego, co nie powinno nastąpić później niż do dnia 2 stycznia 2025 r.

2. W porozumieniu z menedżerem sieci i nie później niż dnia 31 grudnia 2018 r., Komisja może zweryfikować wyłączenia zgłoszone na podstawie ust. 1 mogące mieć istotny wpływ na EATMN.

Artykuł 14

Wyłączenia w odniesieniu do statków powietrznych

1. Statki powietrzne określonego typu z certyfikatem zdatości do lotu wydanym po raz pierwszy przed dniem 8 stycznia 2015 r., o maksymalnej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolne rozwinąć maksymalną rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, które nie posiadają kompletnego zestawu parametrów wymienionych w części C załącznika II dostępnego na pokładowej magistrali cyfrowej, mogą zostać zwolnione z obowiązku spełnienia wymogów art. 5 ust. 5 lit. c).

2. Statki powietrzne określonego typu z certyfikatem zdatości do lotu wydanym po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1990 r., o maksymalnej masie startowej powyżej 5 700 kg lub zdolne rozwinąć maksymalną rzeczywistą prędkość przelotową ponad 250 węzłów, mogą zostać zwolnione z obowiązku spełnienia wymogów art. 5 ust. 6.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

3. Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 1 lipca 2017 r., szczegółowe informacje uzasadniające konieczność przyznania wyłączenia w odniesieniu do określonych typów statków powietrznych w oparciu o kryteria podane w ust. 5.

4. Komisja analizuje wnioski o wyłączenie, o którym mowa w ust. 3, i po konsultacji z zainteresowanymi stronami podejmuje decyzję.

5. Kryteria, o których mowa w ust. 3, obejmują następujące elementy:

- a) określone typy statków powietrznych, których produkcja dobiega końca;
- b) określone typy statków powietrznych produkowanych w ograniczonych ilościach;
- c) nieproporcjonalne koszty przeprojektowania.

Artykuł 15

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4, art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 1 stosuje się od dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wymogi dotyczące skuteczności działania, o których mowa w art. 4 ust. 3**1. Wymogi dotyczące danych dozorowania**

1.1. Wszystkie sieci dozorowania, o których mowa w art. 4 ust. 3, zapewniają przynajmniej następujące dane dozorowania:

- a) dane o położeniu statku powietrznego (azymut i odległość);
- b) status danych dozorowania:
 - współpracujące/niewspółpracujące/łączone,
 - utracone lub nieutracone,
 - czas odniesienia danych o położeniu (azymut i odległość).

1.2. Ponadto wszystkie sieci dozorowania współpracującego, o których mowa w art. 4 ust. 3, zapewniają przynajmniej następujące dane dozorowania:

- a) dane o położeniu pionowym (w oparciu o wysokość ciśnieniową otrzymaną ze statku powietrznego);
- b) operacyjne dane identyfikacyjne (identyfikacja statku powietrznego przesłana przez statek powietrzny, np. identyfikacja statku powietrznego lub kod modu A);
- c) wskaźniki uzupełniające:
 - wskaźniki awaryjne (tj. bezprawna ingerencja, awaria łączności radiowej i ogólna sytuacja awaryjna),
 - specjalny wskaźnik położenia,
- d) status danych dozorowania (czas odniesienia danych o położeniu pionowym).

2. Wymogi dotyczące skuteczności działania w zakresie danych dozorowania

- 2.1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej określają wymogi dotyczące skuteczności działania w zakresie dokładności, dostępności, spójności, ciągłości i terminowości danych dozorowania przekazanych przez systemy, o których mowa w art. 4 ust. 3, i używanych w celu umożliwienia działania aplikacji dozorowania.
 - 2.2. Ocena dokładności położenia poziomego przekazana przez systemy, o których mowa w art. 4 ust. 3, obejmuje co najmniej ocenę błędu położenia poziomego.
 - 2.3. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej sprawdzają zgodność z wymogami dotyczącymi skuteczności działania określonymi zgodnie z pkt 2.1 i 2.2.
 - 2.4. Weryfikację zgodności przeprowadza się na podstawie danych dozorowania przekazanych na końcu sieci dozorowania użytkownikowi danych dozorowania.
-

ZAŁĄCZNIK II

Część A: Funkcje transpondera wtórnego radaru dozorowania, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 4 lit. a) i ust. 5 lit. a), art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 1 i 2

1. Minimalna funkcja transpondera wtórnego radaru dozorowania to poziom 2s modu S, certyfikowanego zgodnie z ppkt 2.1.5.1.2, 2.1.5.1.7 i 3.1.2.10 załącznika 10 do Konwencji chicagowskiej, tom IV (wydanie czwarte wraz ze zmianami do numeru 85 włącznie).
2. Każdy zaimplementowany rejestr transpondera musi spełniać wymogi stosownej sekcji dokumentu 9871 ICAO (wydanie drugie).
3. Poniższe pozycje danych są dostępne dla transpondera i są przez transponder przesyłane za pomocą protokołu modu S oraz zgodnie z formatem określonym w dokumencie 9871 ICAO (wydanie drugie):
 - a) 24-bitowy adres ICAO statku;
 - b) kod modu A;
 - c) wysokość ciśnieniowa;
 - d) status lotu (na ziemi lub w powietrzu);
 - e) raport o funkcji łącza danych:
 - funkcja pokładowego systemu zapobiegania kolizjom (ACAS),
 - funkcja usług specjalnych modu S,
 - funkcja identyfikacji statku powietrznego,
 - funkcja sygnału typu *squatter*,
 - funkcja identyfikatora dozorowania,
 - raport o funkcji wspólnego wykorzystania komend inicjowanych na ziemi Comms.-B (GICB) (informacja o zmianie),
 - numer wersji podsieci modu S;
 - f) raport o funkcji wspólnego wykorzystania GICB;
 - g) identyfikacja statku powietrznego;
 - h) specjalny wskaźnik położenia (SPI);
 - i) status awaryjny (ogólna awaria, brak łączności, bezprawna ingerencja), w tym stosowanie kodów modu A dla wskazania różnych sytuacji awaryjnych;
 - j) aktywne wskazania ACAS zalecanego manewru, jeżeli statek powietrzny jest wyposażony w system kontroli ruchu i unikania kolizji II (TCAS II).
4. Transponder może mieć dostęp do innych pozycji danych.
5. Pozycje danych, o których mowa w pkt 4, są przesyłane przez transponder tylko za pomocą protokołu modu S, jeżeli proces certyfikacji statku powietrznego i wyposażenia obejmuje transmisję tych pozycji danych za pomocą protokołu modu S.
6. Ciągłość funkcjonalności transpondera obsługującego protokół modu S jest równa lub niższa niż $2 \cdot 10^{-4}$ na godzinę lotu (tj. średni czas pomiędzy awarią równą lub dłuższą niż 5 000 godzin lotu).

Część B: Funkcje transpondera wtórnego radaru dozorowania, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 4 lit. b), ust. 5 lit. b) i ust. 7, art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 3

1. Minimalna funkcja transpondera radaru wtórnego to poziom 2es modu S, certyfikowanego zgodnie z ust. 2.1.5.1.2, 2.1.5.1.6, 2.1.5.1.7 i 3.1.2.10 załącznika 10 do Konwencji chicagowskiej, tom IV (wydanie czwarte wraz ze zmianami do numeru 85 włącznie).
2. Każdy zaimplementowany rejestr transpondera spełnia wymogi stosownej sekcji dokumentu 9871 ICAO (wydanie drugie).
3. Poniższe pozycje danych są dostępne dla transpondera i są przez transponder przesyłane w wersji drugiej protokołu ADS-B z sygnałem rozszerzony *squitter* (ES), zgodnie z formatem określonym w dokumencie 9871 ICAO (wydanie drugie):
 - a) 24-bitowy adres ICAO statku;
 - b) identyfikacja statku powietrznego;
 - c) kod modu A;
 - d) specjalny wskaźnik położenia (SPI) przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w części A;
 - e) stan awaryjny (ogólna awaria, brak łączności, bezprawna ingerencja) przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w części A;
 - f) numer wersji ADS-B (równej 2);
 - g) kategoria nadajnika ADS-B;
 - h) geodezyjne położenie poziome zgodnie z długością i szerokością geograficzną wyrażoną na podstawie globalnego geocentrycznego układu odniesienia w wersji z 1984 r. (WGS84), zarówno na ziemi, jak i w powietrzu;
 - i) wskaźniki jakości geodezyjnej położenia poziomego (odpowiadających ograniczeniom integralności (NIC), kategorii dokładności nawigacyjnej dla pozycji (NAC_p) na poziomie 95 %, poziomowi integralności źródła (SIL) i poziomowi gwarancji projektu systemu (SDA));
 - j) wysokość ciśnieniowa przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w części A;
 - k) wysokość geometryczna zgodnie z globalnym geocentrycznym układem odniesienia w wersji z 1984 r. (WGS84), podana dodatkowo i zakodowana jako różnica wysokości ciśnieniowej;
 - l) dokładność pionowa geometryczna (GVA);
 - m) prędkość względem ziemi, gdy statek powietrzny jest w powietrzu (prędkość przelotowa względem ziemi w kierunkach wschód/zachód i północ/południe) lub na ziemi (kurs na ziemi/naziemy kierunek i ruch);
 - n) wskaźnik jakości prędkości odpowiadający kategorii dokładności nawigacyjnej dla prędkości (NAC_v);
 - o) zakodowana długość i szerokość statku powietrznego;
 - p) przesunięcie anteny globalnego nawigacyjnego systemu satelitarnego (GNSS);
 - q) prędkość pionowa: barometryczna prędkość pionowa przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w pozycji danych określonej w pkt 2 lit. g) części C, jeżeli statek powietrzny jest zobowiązany i zdolny do przesłania tej pozycji danych za pomocą protokołu modu S, lub prędkość pionowa według globalnego nawigacyjnego systemu satelitarnego (GNSS);
 - r) wysokość wybrana za pomocą interfejsu MCP/FCU (*mode control panel/flight control unit*) przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w części C, jeżeli statek powietrzny jest zobowiązany i zdolny do przesłania tej pozycji danych za pomocą protokołu modu S;

- s) ustawienie ciśnienia barometrycznego (minus 800 hektopaskali) przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w części C, jeżeli statek powietrzny jest zobowiązany i zdolny do przesłania tej pozycji danych za pomocą protokołu modu S;
- t) aktywne wskazanie ACAS zalecanego manewru, jeżeli statek powietrzny jest wyposażony w system TCAS II przy użyciu tego samego źródła jak w przypadku tego samego parametru podanego w części A.
4. Pozycje danych dozorowania (pozycje danych określone w pkt 3 lit. h), k) i m)) i ich pozycje danych wskaźnika jakości (pozycje danych określone w pkt 3 lit. i), l) i n)) są przekazywane do transponderów na tym samym fizycznym interfejsie.
5. Źródło danych połączone z transponderem i przekazujące pozycje danych określone w pkt 3 lit. h) i i) spełnia następujące wymogi dotyczące spójności danych:
- a) położenie poziome (pozycja danych określona w pkt 3 lit. h)): poziom spójności źródła (SIL, wyrażony w odniesieniu do NIC) jest równy lub niższy niż 10^{-7} na godzinę lotu;
- b) położenie poziome (pozycja danych określona w pkt 3 lit. h)): czas oczekiwania na ostrzeżenie związane ze spójnością (skutkujące zmianą wskaźnika jakości NIC), jeśli monitorowanie pokładowe musi odpowiadać poziomowi spójności źródła położenia poziomego, jest równe lub niższe niż 10 sekund).
6. Pierwotne źródło danych przekazujące pozycje danych określone w pkt 3 lit. h) i i) jest przynajmniej kompatybilne z odbiornikami GNSS, które realizują RAIM (autonomiczne monitorowanie integralności odbiornika) oraz FDE (wykrywanie i usuwanie awarii), a także przekazywanymi informacjami o statusie odpowiednich pomiarów oraz ograniczeniach integralności i wskaźnikach dokładności na poziomie 95 %.
7. Poziom spójności systemu źródeł danych, przekazujących pozycje danych określone w pkt 3 lit. f), g), k)–p), jest równy lub niższy niż 10^{-5} na godzinę lotu.
8. Informacje dotyczące wskaźników jakości (NIC, NACp, SIL, SDA, NACv i GVA) (pozycje danych określone w pkt 3 lit. i), l) i n)) określają rzeczywistą skuteczność działania wybranych źródeł danych jako odpowiednią we właściwym momencie pomiaru pozycji danych określonych w pkt 3 lit. h), k) i m)).
9. Jeśli chodzi o przetwarzanie pozycji danych określonych w pkt 3 lit. a)–t), poziom spójności systemu transponderów dla protokołu ADS-B z sygnałem rozszerzony *squitter*, w tym połączoną z transponderem awionikę, jest równy lub niższy niż 10^{-5} na godzinę lotu.
10. Całkowity czas oczekiwania danych o położeniu poziomym (pozycje danych określone w pkt 3 lit. h) i i)) jest równy lub niższy niż 1,5 sekundy w 95 % transmisji.
11. Nieskompensowany czas oczekiwania danych o położeniu poziomym (pozycja danych określona w pkt 3 lit. h)) jest równy lub niższy niż 0,6 sekundy w 95 % przypadków i jest równy lub niższy niż 1,0 sekunda w 99,9 % wszystkich transmisji.
12. Całkowity czas oczekiwania pozycji danych o prędkości względem ziemi (pozycje danych określone w pkt 3 lit. m) i n)) jest równy lub niższy niż 1,5 sekundy w 95 % wszystkich transmisji.
13. Jeżeli transponder jest ustawiony na używanie kodu wyróżnionego modu A o wartości 1000, przekazanie informacji o kodzie modu A za pomocą protokołu ADS-B z sygnałem rozszerzony *squitter* zostaje zablokowane.
14. Transponder może mieć dostęp do innych pozycji danych.
15. Z wyjątkiem formatów zarezerwowanych dla wojska, pozycje danych, o których mowa w pkt 14, są przesyłane przez transponder tylko za pomocą protokołu ADS-B z sygnałem rozszerzony *squitter*, jeżeli proces certyfikacji statku powietrznego i wyposażenia obejmuje transmisję tych pozycji danych za pomocą protokołu ADS-B z sygnałem rozszerzony *squitter*.
16. Ciągłość funkcjonalności transpondera obsługującego protokół ADS-B jest równa lub niższa niż $2 \cdot 10^{-4}$ na godzinę lotu (tj. średni czas pomiędzy awarią równą lub dłuższą niż 5 000 godzin lotu).

Część C: Dodatkowe funkcje danych dozorowania transpondera wtórnego radaru dozorowania, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 4 lit. c) i ust. 5 lit. c), art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 i art. 14 ust. 1

1. Każdy zaimplementowany rejestr transpondera spełnia wymogi stosownej sekcji dokumentu 9871 ICAO (wydanie drugie).

2. Poniższe pozycje danych są dostępne dla transpondera i są przez transponder przesyłane na żądanie naziemnej sieci dozorowania za pomocą protokołu modu S oraz zgodnie z formatami określonymi w dokumencie 9871 ICAO (wydanie drugie):
- a) wysokość wybrana na interfejsie MCP/FCU;
 - b) kąt wznoszenia;
 - c) kąt ścieżki prawdziwej;
 - d) prędkość względem ziemi;
 - e) kurs magnetyczny;
 - f) podana prędkość lotu (IAS) lub liczba machów;
 - g) prędkość pionowa (barometryczna lub baro-inercyjna);
 - h) ustawienie ciśnienia barometrycznego (minus 800 hektopaskali);
 - i) współczynnik kąta ścieżki prawdziwej lub rzeczywistej prędkości lotu, jeżeli współczynnik kąta ścieżki prawdziwej nie jest dostępny.
3. Transponder może mieć dostęp do innych pozycji danych.
4. Pozycje danych, o których mowa w pkt 3, są przesyłane przez transponder tylko za pomocą protokołu modu S, jeżeli proces certyfikacji statku powietrznego i wyposażenia obejmuje transmisję tych pozycji danych za pomocą protokołu modu S.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi dotyczące wymiany danych dozorowania, o których mowa w art. 5 ust. 1

1. Wymiana danych dozorowania między systemami, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), podlega formatowi danych uzgodnionemu między zainteresowanymi stronami.
 2. Dane dozorowania przekazane poza systemami, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), innym instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej umożliwiają:
 - a) identyfikację źródła danych;
 - b) identyfikację typu danych.
 3. Dane dozorowania przekazane poza systemami, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), innym instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej oznaczone są godziną według czasu uniwersalnego (UTC).
-

ZAŁĄCZNIK IV

Wymogi dotyczące dokonania formalnych uzgodnień, o których mowa w art. 5 ust. 2

Formalne uzgodnienia między instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej dotyczące wymiany danych dozorowania obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) strony porozumienia;
- b) okres obowiązywania porozumienia;
- c) zakres danych dozorowania;
- d) źródła danych dozorowania;
- e) format wymiany danych dozorowania;
- f) środki łączności używane do wymiany danych dozorowania;
- g) punkt przekazania danych dozorowania;
- h) wymogi jakościowe w odniesieniu do danych dozorowania obejmujące następujące elementy:
 - wskaźniki lub parametry skuteczności działania wykorzystywane do monitorowania jakości danych dozorowania,
 - metody i narzędzia stosowane do oceny jakości danych dozorowania,
 - częstotliwość oceny jakości danych dozorowania,
 - procedury sprawozdawczości dotyczącej jakości,
 - dla każdego wskaźnika dopuszczalny zakres wartości ustala się wraz z procedurą, którą stosuje się w przypadku wartości wykraczających poza określony zakres,
 - identyfikację strony odpowiedzialnej za sprawdzanie i zapewnianie zgodności z normami jakości;
- i) uzgodniony poziom obsługi odnoszący się do następujących kwestii:
 - godziny dostępności,
 - ciągłości,
 - spójności,
 - średniego czasu międzyawaryjnego,
 - czasu reakcji na przestoje,
 - procedury w zakresie planowania i przeprowadzania prewencyjnej obsługi technicznej;
- j) procedury zarządzania zmianą;
- k) uzgodnienia dotyczące sprawozdawczości w zakresie skuteczności działania i dostępności, obejmujące nieprzewidziane przestoje;
- l) uzgodnienia dotyczące zarządzania i koordynacji;
- m) uzgodnienia dotyczące ochrony naziemnej sieci dozorowania i notyfikacji.

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi dotyczące oceny poziomu skuteczności działania sieci dozorowania, o których mowa w art. 7 ust. 1

1. Ocenę poziomu bieżącej skuteczności działania systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), przeprowadza się w rejonie przestrzeni powietrznej, w którym zapewnia się odpowiednie służby dozorowania przy użyciu tych systemów.
2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej okresowo sprawdzają system i jego części składowe oraz opracowują i realizują system zatwierdzania skuteczności działania. Częstotliwość powyższych czynności uzgadnia się z krajowym organem nadzoru z uwzględnieniem specyfiki systemu i jego części składowych.
3. Przed dokonaniem przeprojektowania przestrzeni powietrznej sprawdza się systemy, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w celu stwierdzenia, czy nadal spełniają one wymogi dotyczące skuteczności działania w nowym rejonie przestrzeni powietrznej.

ZAŁĄCZNIK VI

Wymogi, o których mowa w art. 9

1. Wymogi dotyczące skuteczności działania określone w art. 4.
2. Wymogi dotyczące interoperacyjności określone w art. 5 ust. 2, 3 i 7.
3. Wymogi dotyczące ochrony częstotliwości określone w art. 6.
4. Wymogi dotyczące procedur towarzyszących określone w art. 7.
5. Wymogi dotyczące państwowych statków powietrznych określone w art. 8 ust. 5.
6. Dodatkowe wymogi określone w art. 12 ust. 3.
7. Wymogi dotyczące wymiany danych dozorowania ustanowione w pkt 3 załącznika III.

ZAŁĄCZNIK VII

Wymogi dotyczące oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych, o których mowa w art. 10

1. Czynności weryfikujące zgodność muszą wykazać zgodność części składowych z odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia bądź też przydatność do wykorzystania w trakcie działania tych części składowych w środowisku testowym.
2. Producent zarządza czynnościami związanymi z oceną zgodności, a w szczególności:
 - a) określa odpowiednie środowisko testowe;
 - b) sprawdza, czy plan testów określa części składowe w środowisku testowym;
 - c) sprawdza, czy plan testów w pełni obejmuje obowiązujące wymogi;
 - d) zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej oraz planu testów;
 - e) planuje organizację testów, personel, instalację i konfigurację platformy testowej;
 - f) przeprowadza inspekcje i testy zgodnie z planem testów;
 - g) sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.
3. Producent zapewnia zgodność części składowych, o których mowa w art. 10, wprowadzonych do środowiska testowego, z odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia.
4. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji zgodności lub przydatności do wykorzystania producent, na własną odpowiedzialność, sporządza wspólnotową deklarację zgodności lub przydatności do wykorzystania, w której określa w szczególności zgodność składników i powiązanych warunków wykorzystania z odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia, zgodnie z pkt 3 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

ZAŁĄCZNIK VIII

Warunki, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2

1. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi w ramach swoich struktur stosować metody sprawozdawczości zapewniające i wykazujące bezstronność i niezależność ocen w odniesieniu do czynności sprawdzających.
2. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować przeprowadzenie czynności sprawdzających przez członków jej personelu zaangażowanych w proces weryfikacji, z zachowaniem najwyższego stopnia uczciwości zawodowej i zastosowaniem możliwie największej wiedzy fachowej; nie mogą oni podlegać jakimkolwiek naciskom ani bodźcom, w szczególności natury finansowej, które mogłyby mieć wpływ na ich osąd lub wyniki przeprowadzanych przez nich kontroli, w szczególności naciskom bądź bodźcom stwarzanym przez osoby lub grupy osób, których dotyczyć będą wyniki prowadzonych czynności sprawdzających.
3. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić pracownikom zaangażowanym w proces weryfikacji dostęp do sprzętu umożliwiającego im prawidłowe przeprowadzenie wymaganych czynności kontrolnych.
4. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować, że pracownicy zaangażowani w proces weryfikacji posiadają rzetelne przeszkolenie techniczne i zawodowe, dostateczną znajomość wymogów w zakresie weryfikacji, jakie mają przeprowadzać, odpowiednie doświadczenie w prowadzeniu takich działań, a także umiejętności wymagane do sporządzania deklaracji, rejestrów i sprawozdań potwierdzających przeprowadzenie weryfikacji.
5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić w trakcie czynności kontrolnych zachowanie bezstronności przez pracowników zaangażowanych w proces weryfikacji. Ich wynagrodzenie nie może zależeć od liczby przeprowadzonych kontroli ani od ich wyników.

ZAŁĄCZNIK IX

Część A: Wymogi dotyczące weryfikacji systemów, o których mowa w art. 11 ust. 1

1. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) wykazuje zgodność tych systemów z wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, w środowisku oceny odzwierciedlającym kontekst operacyjny tych systemów.
2. Weryfikację systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami testowymi.
3. Narzędzia testowe stosowane przy weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) muszą posiadać odpowiednie funkcje.
4. W wyniku weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) powstaje dokumentacja techniczna wymagana na podstawie pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, obejmująca następujące elementy:
 - a) opis procesu wdrażania;
 - b) sprawozdanie z inspekcji i testów zrealizowanych przed oddaniem systemu do eksploatacji.
5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zarządza czynnościami weryfikacyjnymi, w szczególności:
 - a) określa odpowiednie środowisko oceny operacyjnej i technicznej odzwierciedlające środowisko eksploatacyjne;
 - b) sprawdza, czy plan testów opisuje zintegrowanie systemów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w ramach środowiska oceny operacyjnej i technicznej;
 - c) sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia odpowiednie wymogi dotyczące interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowione w niniejszym rozporządzeniu;
 - d) zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej oraz planu testów;
 - e) planuje organizację testów, personel, instalację i konfigurację platformy testowej;
 - f) przeprowadza inspekcje i testy zgodnie z planem testów;
 - g) sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.
6. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zapewnia zgodność systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), użytkowanych w środowisku oceny operacyjnej, z wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
7. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji zgodności instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej sporządzają wspólnotową deklarację weryfikacji systemu i przedkładają ją krajowemu organowi nadzorującemu wraz z dokumentacją techniczną wymaganą na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

Część B: Wymogi dotyczące weryfikacji systemów, o których mowa w art. 11 ust. 2

1. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) wykazuje zgodność tych systemów z wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, w środowisku oceny odzwierciedlającym kontekst operacyjny tych systemów.
2. Weryfikację systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami testowymi.
3. Narzędzia testowe stosowane przy weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) muszą posiadać odpowiednie funkcje.
4. W wyniku weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d) powstaje dokumentacja techniczna wymagana na podstawie pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, obejmująca następujące elementy:
 - a) opis procesu wdrażania;
 - b) sprawozdanie z inspekcji i testów zrealizowanych przed oddaniem systemu do eksploatacji.

5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej określa odpowiednie środowisko oceny operacyjnej i technicznej odzwierciedlające środowisko operacyjne oraz zleca jednostce notyfikowanej przeprowadzenie działań weryfikacyjnych.
 6. Jednostka notyfikowana zarządza działaniami weryfikacyjnymi, w szczególności:
 - a) sprawdza, czy plan testów opisuje zintegrowanie systemów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w ramach środowiska oceny operacyjnej i technicznej;
 - b) sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia odpowiednie wymogi dotyczące interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowione w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej oraz planu testów;
 - d) planuje organizację testów, personel, instalację i konfigurację platformy testowej;
 - e) przeprowadza inspekcje i testy zgodnie z planem testów;
 - f) sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.
 7. Jednostka notyfikowana zapewnia zgodność systemów określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), użytkowanych w środowisku oceny operacyjnej, z wymogami dotyczącymi interoperacyjności, skuteczności działania i bezpieczeństwa ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
 8. Po pomyślnym zakończeniu zadań weryfikacyjnych jednostka notyfikowana sporządza świadectwo zgodności w odniesieniu do wykonanych zadań.
 9. Następnie instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza wspólnotową deklarację weryfikacji systemu i przedkłada ją krajowemu organowi nadzorującemu wraz z dokumentacją techniczną wymaganą na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1208/2011

z dnia 22 listopada 2011 r.

w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 288/2009 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej przeznaczonej na dostarczanie dzieciom w placówkach oświatowych owoców i warzyw świeżych i przetworzonych oraz produktów z bananów w ramach programu „Owoce w szkole”

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 103h lit. f) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W świetle doświadczeń związanych z zarządzaniem programem „Owoce w szkole” ustanowionym na mocy art. 103ga rozporządzenia (WE) 1234/2007 oraz w celu ułatwienia jego realizacji, konieczne jest wyjaśnienie i uproszczenie szeregu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 288/2009 ⁽²⁾.
- (2) Artykuł 103ga ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wymaga od państw członkowskich przyjęcia środków towarzyszących koniecznych do zwiększenia skuteczności programu. Środki towarzyszące nie korzystają z pomocy Unii przeznaczonej na program „Owoce w szkole”. Dlatego konieczne jest dokładniejsze rozróżnienie takich środków od środków w zakresie komunikacji, które kwalifikują się do objęcia pomocą unijną.
- (3) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 288/2009 zawiera wykaz kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą unijną. W celu zapewnienia właściwego zarządzania finansowego oraz kontroli wydatków należy jaśniej sformułować, które koszty kwalifikują się do pomocy unijnej. Aby zapewnić skuteczność programu, trzeba określić, że koszty osobowe nie powinny zostać objęte pomocą unijną za wyjątkiem pewnych kosztów osobowych, które są bezpośrednio powiązane z realizacją programu.
- (4) Doświadczenie pokazało, że szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o przyznanie pomocy oraz płatności pomocy określone w rozporządzeniu (WE) nr 288/2009 są trudne do zastosowania w przypadku podmiotów, które nie mogły przeprowadzić zadań związanych z monitorowaniem, oceną i komunikacją w ramach programu „Owoce w szkole”, kiedy podmioty te nie są zaangażowane w dostawę produktów. Konieczne

jest zatem wyjaśnienie warunków przyznawania pomocy w odniesieniu do działań związanych z monitorowaniem, oceną i komunikacją.

- (5) W celu ograniczenia wymogów dotyczących kontroli w odniesieniu do wnioskodawców pomocy, odpowiedzialnych jedynie za zadania związane z monitorowaniem, oceną i komunikacją, przepisy dotyczące kontroli powinno się uprościć. Ze względu na szczególny charakter tych zadań należy wyłączyć je z kontroli na miejscu i poddawać je jedynie pełnym kontrolom administracyjnym.
- (6) W art. 3 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 288/2009 ma miejsce niespójność między wersjami językowymi w odniesieniu do kwestii wdrażania programu „Owoce w szkole” przez państwa członkowskie. W niektórych wersjach językowych należy wyjaśnić, że jeżeli państwa członkowskie zdecydują się na wdrażanie więcej niż jednego programu, dla każdego z nich muszą opracować odrębną strategię.
- (7) Należy zatem odpowiednio dokonać zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 288/2009.
- (8) Dla celów programowania i aby zagwarantować, że przepisy nie zmienią się w czasie okresu stosowania, konieczne jest zastosowanie zmian wprowadzonych przez omawiane rozporządzenie od początku aktualnego okresu realizacji programu „Owoce w szkole”, tj. od dnia 1 sierpnia 2011 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 288/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 288/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie określają w swoich strategiach środki towarzyszące, jakie zamierzają podjąć w celu zapewnienia skutecznego wykonania swoich programów. Środki te mają charakter edukacyjny i są ukierunkowane na wzbogacanie wiedzy grupy docelowej

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 38.

o sektorze warzyw i owoców lub zdrowych nawyków żywieniowych i mogą obejmować nauczycieli i rodziców.”;

(2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Następujące koszty kwalifikują się do objęcia pomocą unijną, przewidzianą w art. 103ga rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

a) koszty zakupu świeżych i przetworzonych owoców i warzyw oraz produktów z bananów objętych programem „Owoce w szkole”, dostarczonych do placówki oświatowej;

b) wydatki powiązane, do których zalicza się koszty bezpośrednio związane z wykonaniem programu „Owoce w szkole”, to jest wyłącznie:

(i) koszty zakupu, dzierżawy, wynajmu lub leasingu wyposażenia wymaganego zgodnie ze strategią;

(ii) koszty działań polegających na monitorowaniu i ocenie, o których mowa w art. 12, a które są bezpośrednio powiązane z realizacją programu „Owoce w szkole”;

(iii) koszty komunikacji, które są bezpośrednio powiązane z informowaniem społeczeństwa o programie „Owoce w szkole” i które obejmują koszty plakatu, o którym mowa w art. 14 ust. 1; koszty te mogą także uwzględniać jeden środek dotyczący komunikacji, lub większą liczbę takich środków, albo jedno działanie dotyczące komunikacji, lub większą liczbę takich działań wymienionych poniżej:

— kampanie informacyjne poprzez transmisje w mediach, za pośrednictwem komunikacji elektronicznej, gazet i podobnych środków komunikacji;

— sesje informacyjne, konferencje, seminaria i warsztaty poświęcone informowaniu społeczeństwa o programie i podobnych wydarzeniach;

— materiały informacyjne i promocyjne takie jak listy, ulotki, broszury, drobne upominki i tym podobne.”;

(ii) dodaje się nowy akapit w brzmieniu:

„Podatek od wartości dodanej (VAT) i wydatki odnoszące się do kosztów osobowych nie kwalifikują się do pomocy unijnej przewidzianej w art. 103ga rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 za wyjątkiem kosztów osobowych stanowiących część kosztów dotyczących działań, o których mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, w przypadku gdy działania te były zlecane na zewnątrz.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Całkowita kwota wydatków wymienionych w ust. 1 akapit pierwszy lit. b) pkt (iii) musi być kwotą stałą, podlegającą określonej pułapowi, nieprzekraczającemu 5 % wartości rocznej kwoty pomocy Unii przyznanej danemu państwu członkowskiemu po ostatecznym rozdziale pomocy, o którym mowa w art. 4 ust. 4.

Całkowita kwota wydatków wymienionych w ust. 1 akapit pierwszy lit. b) pkt (i) i (ii) nie przekracza 10 % wartości rocznej kwoty pomocy Unii przyznanej danemu państwu członkowskiemu po ostatecznym rozdziale pomocy, o którym mowa w art. 4 ust. 4.”;

(3) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Warunki zatwierdzania potencjalnych beneficjentów

1. Właściwy organ dokonuje zatwierdzenia wnioskodawców pomocy pod warunkiem złożenia przez wnioskodawcę następujących pisemnych zobowiązań:

a) do używania produktów finansowanych w ramach programu „Owoce w szkole” zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia do spożycia przez wychowanków placówki oświatowej lub placówek, w odniesieniu do których wystąpi o pomoc;

b) do wykorzystywania pomocy na monitorowanie i ocenę programu „Owoce w szkole” lub na komunikację zgodnie z celem programu;

c) do zwrotu wszelkiej nienależnie wypłaconej pomocy w odniesieniu do danych ilości produktów, jeżeli okazałyby się, że produkty nie zostały rozdzielone wychowankom placówki, o których mowa w art. 2, albo że pomoc została wypłacona w odniesieniu do produktów, które nie kwalifikują się do objęcia pomocą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

d) w przypadku stwierdzenia nadużycia lub ciężkiego zaniedbania – do zwrotu kwoty odpowiadającej różnicy między kwotą pierwotnie wypłaconą a kwotą, do której wnioskodawca jest uprawniony;

- e) do sporządzenia dokumentów towarzyszących, na żądanie udostępnianych właściwym organom;
- f) do poddania się wszelkim kontrolom, o jakich zadecyduje właściwy organ państwa członkowskiego, w szczególności kontroli rejestrów oraz kontroli fizycznej.
2. W przypadku wnioskodawców pomocy, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. e) pkt (ii), zastosowanie mają jedynie ust. 1 lit. b), d) i e) tego artykułu.
3. Wnioskodawcy pomocy, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. c), d) i lit. e) pkt (i) powinni zobowiązać się ponadto pisemnie do prowadzenia rejestru nazw i adresów placówek oświatowych lub, w stosownych przypadkach, organów władz oświatowych, oraz produktów i ilości sprzedanych bądź dostarczonych do tych placówek lub organów.
4. Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy ponadto innych pisemnych zobowiązań.”;
- (4) skreśla się art. 8;
- (5) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
- (a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wnioski o pomoc sporządzane są na zasadach określonych przez właściwe władze państwa członkowskiego.
- Wnioski o przyznanie pomocy złożone przez wnioskodawców, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) do d) oraz lit. e) pkt (i) zawierają przynajmniej następujące informacje:
- a) ilość dystrybuowanych produktów;
- b) nazwę i adres lub numer identyfikacyjny placówki oświatowej lub władz oświatowych, do których odnoszą się informacje, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu;
- c) liczbę dzieci uczęszczających do placówek oświatowych objętych programem a należących do grupy docelowej wskazanej w strategii przez dane państwo członkowskie;
- d) dokumenty towarzyszące, określone przez państwa członkowskie.”;
- (b) w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „W przypadku wniosków o pomoc odnoszących się do sprawozdania z oceny sporządzonego zgodnie z art. 12, terminem jest ostatni dzień pierwszego miesiąca następującego po upłygnięciu terminu oceny, o którym mowa w art. 12 ust. 2.”;
- (c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Kwoty widniejące we wniosku muszą być oparte na dokumentacji poświadczającej udostępnianej na żądanie właściwym organom.”;
- (6) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- (a) w ustępie 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „W odniesieniu do wnioskodawców pomocy, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) do d) oraz lit. e) pkt (i) pomoc wypłaca się wyłącznie.”;
- (b) dodaje się nowy ustęp 1a w brzmieniu:
- „1a. W odniesieniu do wnioskodawców pomocy, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. e) pkt (ii) pomoc wypłacana jest jedynie po dostawie danych produktów lub usług oraz po przedstawieniu powiązanej dokumentacji poświadczającej zgodnie z wymogami właściwych organów państw członkowskich”;
- (c) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku przekroczenia terminu, o którym mowa w art. 10 ust. 3 o dwa miesiące wypłacana pomoc zostaje obniżona o kolejny 1 % za każdy następny dzień.”;
- (7) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Państwa członkowskie dokonują regularnej oceny wykonania swoich programów „Owoce w szkole” i weryfikują ich skuteczność. W odniesieniu do okresu wykonania trwającego od dnia 1 sierpnia 2010 r. do dnia 31 lipca 2011 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję w terminie do 29 lutego 2012 r. o wynikach przeprowadzonej oceny. W odniesieniu do kolejnych okresów wykonania państwa członkowskie przedstawiają Komisji – do końca lutego każdego piątego roku, licząc od dnia 29 lutego 2012 r. – sprawozdanie z oceny obejmujące poprzedzający pięcioletni okres wykonania.”;
- (8) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:
- (a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Środki te obejmują pełną kontrolę administracyjną wszystkich wniosków o przyznanie pomocy.

2. W przypadkach gdy o pomoc występuje wnioskodawca, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) do d) oraz lit. e) pkt (i), kontrole administracyjne obejmują kontrolę dokumentów uzupełniających określonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do dostawy produktów. Kontrole administracyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, uzupełniają kontrole na miejscu przeprowadzane w szczególności w zakresie:

- a) rejestrów, o których mowa w art. 7, w tym dokumentów księgowych, takich jak faktury zakupu i sprzedaży oraz wyciągi z kont bankowych;
- b) wykorzystania produktów subsydiowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, szczególnie jeśli zachodzi uzasadnione podejrzenie nieprawidłowości.”;

(b) dodaje się nowy ustęp 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadkach gdy o pomoc występuje wnioskodawca, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. e) pkt (ii), kontrole administracyjne obejmują kontrolę dostawy towarów i usług oraz prawdziwość zawartych kwot wydatków.”;

(c) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Całkowita liczba kontroli na miejscu przeprowadzanych w odniesieniu do każdego okresu od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca powinna obejmować przynajmniej 5 % całkowitej wartości pomocy dystrybuowanej na szczeblu krajowym, a zarazem przynajmniej 5 % wszystkich wnioskodawców, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) do d) oraz lit. e) pkt (i).”;

(d) w pierwszym zdaniu ust. 6 odniesienie do lit. e) zastępuje się odniesieniem do art. 6 ust. 2 lit. e) pkt (i);

(9) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy państwa członkowskie podejmują decyzję o zaniechaniu wykorzystania

plakatu, o którym mowa w ust. 1, ich strategia programu zawiera przejrzyste wyjaśnienie dotyczące sposobu, w jaki wkład finansowy Unii Europejskiej do ich programu zostanie podany do wiadomości publicznej.”;

(b) dodaje się nowy ustęp 2a w brzmieniu:

„2a. Strony internetowe lub wszelkie inne środki komunikacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) pkt (iii), dotyczące programu „Owoce w szkole” realizowanego przez dane państwo członkowskie powinny w każdym przypadku zawierać flagę Unii Europejskiej oraz informację o europejskim programie „Owoce w szkole”, jak również o wkładzie finansowym Unii Europejskiej.”;

(10) w art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) wyniki monitorowania przewidzianego w art. 12 ust. 1 na adres mailowy: AGRI-HORT-SCHOOLFRUIT@ec.europa.eu;

b) rezultaty kontroli na miejscu prowadzonych w zastosowaniu art. 13 i 16 oraz poczynione w związku z nimi ustalenia na adres mailowy: AGRI-J2@ec.europa.eu.”.

Artykuł 2

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 288/2009

W art. 3 ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zdecydują się na wdrażanie więcej niż jednego programu, dla każdego z nich opracowują odrębną strategię.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1209/2011**z dnia 22 listopada 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	51,9
	MA	44,2
	MK	57,4
	TR	87,5
	ZZ	60,3
0707 00 05	AL	64,0
	EG	188,1
	TR	93,5
	ZZ	115,2
0709 90 70	MA	42,4
	TR	132,9
	ZZ	87,7
0805 20 10	MA	73,5
	ZA	65,5
	ZZ	69,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	41,7
	IL	72,8
	JM	134,1
	MA	53,5
	TR	80,2
	UY	42,7
	ZA	62,9
	ZZ	69,7
0805 50 10	TR	57,4
	ZZ	57,4
0808 10 80	CA	110,8
	CL	90,0
	CN	67,2
	MK	41,0
	NZ	64,9
	US	71,3
	ZA	108,1
	ZZ	79,0
0808 20 50	AR	43,9
	CN	60,4
	ZA	73,2
	ZZ	59,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

